

Výběr kandidátů na funkci soudce v obvodu Městského soudu v Praze

Test aplikace práva

11. května 2017

Celkem 32 otázek

Občanské právo	10	Trestní právo	10
Obchodní korporace	2	Správní právo	4
Insolvence	3	Ústavní právo	3

90 minut

Na každou otázku je správná pouze 1 odpověď

Jméno a příjmení:

.....

OP1

Žalobce, zaměstnanec s místem výkonu práce v Praze, podá proti žalovanému (zaměstnavateli), společnosti East-West Leasing company, a. s., se sídlem Bratislava, Pražská 25, žalobu o zaplacení 9000 €, což je částka odpovídající dlužné mzdě za tři měsíce pracovního poměru. Žalobní petit formuluje takto:

*„Na základě výše uvedeného navrhuje žalobce, aby soud **vydal platební rozkaz**, a pokud se jej nepodaří doručit nebo proti němu podá žalovaný odpor, pak tento rozsudek:*

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku 9000 € se zákonnými úroky z prodlení od podání žaloby do zaplacení a nahradit mu náklady řízení v plné výši.“

Uved'te, z jakého důvodu není žalobcem navržený procesní postup možný:

- A) Protože platební rozkaz nelze vydat, neboť je žalováno o zaplacení částky v cizí měně.
- B) Protože platební rozkaz nelze vydat, neboť má být žalovanému doručen do ciziny.
- C) Protože platební rozkaz nelze vydat, neboť jde o „věc s cizím prvkem“.
- D) Protože platební rozkaz nelze vydat, neboť jde o pracovněprávní spor.

OP2

U soudu je podána žaloba o zaplacení 100 000 Kč na základě jednoduché smlouvy o půjčce proti fyzické osobě, která nemá aktivovanou datovou schránku.

Soud vyzval žalovaného prostou výzvou podle § 114a odst. 2 písm. a) o. s. ř., aby se vyjádřil k žalobě; výzva soudu však zůstala bez reakce žalovaného, neboť mu sice byla doručena spolu s žalobou do vlastních rukou na adresu trvalého bydliště podle evidence obyvatel, avšak jen „náhradně“, pomocí fikce podle § 49 odst. 4 o. s. ř. (žalovaný si zásilku nevyzvedl v úložní době na poště).

Zároveň soud zjistil z lustračního výpisu, že proti žalovanému je vedena řada řízení, včetně exekucí.

Který navržený procesní postup soudu je v této situaci nejvhodnější?

- A) Soud nařídí jednání, protože je pravděpodobné, že se žalovaný nedostaví k nařízenému jednání a bude rozhodnuto rozsudkem pro zmeškání podle § 153b o. s. ř.
- B) Soud vydá platební rozkaz, protože jej „pohodlně“ (fiktivně) doručí žalovanému a ve věci rozhodne konečným způsobem, aniž by musel nařídít jednání.
- C) Soud vydá tzv. kvalifikovanou výzvu k vyjádření k žalobě podle § 114b odst. 1 o. s. ř., kterou náhradně doručí žalovanému, a protože ten nebude reagovat, soud následně vydá bez nařízení jednání rozsudek pro uznání podle § 114b odst. 5 ve spojení s § 153a odst. 3 o. s. ř.
- D) Vyšší soudní úředník nařídí přípravné jednání podle § 114c o. s. ř. k sobě do kanceláře, a protože se k němu pravděpodobně žalovaný nedostaví, ve věci soud následně rozhodne rozsudkem pro zmeškání.

OP3

Žalobce se žalobou došlou soudu dne 2. 2. 2016 domáhá na žalovaném zaplacení 250 000 Kč z důvodu odčinění duševních útrap způsobených mu zásahem do jeho osobnostních práv tím, že byl dne 30. 12. 2015 odmítnut z důvodu jeho rasy obsluhou restaurace provozované žalovaným. Žalovaný se v písemném vyjádření k žalobě ze dne 16. 3. 2016 bránil tím, že důvodem odmítnutí byla naplněná kapacita restaurace. Jelikož i u prvního jednání konaného dne 23. 6. 2016 zůstal mezi účastníky sporný důvod odmítnutí obsluhy, odročil soud za účelem předvolání a výslechu svědků označených žalobcem jednání na 8. 9. 2016. Dne 2. 8. 2016 soudu sdělila právní zástupkyně žalobce, že ten dne 17. 7. 2016 zemřel. Následným dotazem u soudního komisaře soud zjistil, že žalobce povolal správce pozůstalosti, který se správy ujal.

Jaký postup by měl soud správně zvolit?

- A) Řízení přerušit do skončení řízení o pozůstalosti a poté pokračovat v řízení s tím, kdo dle rozhodnutí o dědictví vstoupí do práva na poskytnutí žalobou uplatněného peněžitého zadostiučinění.
- B) Rozhodnout o nástupnictví správce pozůstalosti na straně žalobce a pokračovat v řízení do doby skončení řízení o pozůstalosti s ním.
- C) Řízení bez dalšího zastavit a přiznat žalovanému proti dosud neznámým dědicům žalobce právo na plnou náhradu nákladů řízení.
- D) Řízení bez dalšího zastavit a rozhodnout, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

OP4

Žalobkyně se žalobou podanou u soudu dne 20. 6. 2016 domáhá na žalovaném zaplacení 20 403 Kč z důvodu nedoplatku na vyúčtování za smluvené dodávky plynu v roce 2015. Rozsudkem ze dne 30. 11. 2016 je žalobě co do částky 9 983 Kč vyhověno, co do částky 10 420 Kč je zamítnuta a současně je žalovanému přiznáno právo na náhradu poměrné části nákladů řízení.

Jaký správný postup soudu I. stupně by měl následovat po včas podaném odvolání ze strany žalovaného, které je úplné, určité a srozumitelné a které směřuje do vyhovujícího výroku rozsudku?

- A) Vyzvat žalovaného k zaplacení soudního poplatku za odvolání, a pokud ho včas nezaplatí, odvolací řízení pro nezaplacení soudního poplatku za odvolání zastavit.
- B) Vyzvat žalovaného k zaplacení soudního poplatku za odvolání, a pokud ho včas nezaplatí, předložit spis odvolacímu soudu k zastavení odvolacího řízení pro nezaplacení soudního poplatku za odvolání.
- C) Bez výzvy na žalovaného k zaplacení soudního poplatku za odvolání rozhodnout o odmítnutí odvolání.
- D) Bez výzvy na žalovaného k zaplacení soudního poplatku za odvolání předložit spis odvolacímu soudu k odmítnutí odvolání.

OP5

Pan Rostislav Machatý je předsedou Spolku přátel drobného zvířectva v Moravicích a pro zábavu a poučení své i členů spolku chová v bytě mývala Edu. Zvíře má umístěno v kleci, v době přítomnosti pana Machatého se mýval pohybuje volně po bytě, pobývá zejména v koupelně. Byt je ve vlastnictví společnosti Bytex, s. r. o., pan Machatý jej má v nájmu na dobu neurčitou. Jde o starší činžovní dům, koupelna bytu ústí do světlíku, který vede ke koupelnám jiných bytů; světlík je opatřen požárním žebříkem. Okno světlíku špatně přiléhá, ačkoliv pan Machatý opakovaně žádal vlastníka domu o jeho opravu. Dne 27. 4. 2017 mýval v době nepřítomnosti pana Machatého uprchl z klece, v koupelně si otevřel okno a světlíkem se dostal do bytu pana Vratislava Pecháčka, kterého pokousal a způsobil mu bolestivé zranění.

Pan Pecháček podal žalobu proti panu Machatému na náhradu nemajetkové újmy (bolestné) ve výši 60.000 Kč. Jak soud rozhodne?

- A) Žalobu zamítne, neboť povinnost hradit újmu nese vlastník domu, který porušil povinnost zabezpečit pokousanému nájemci řádné užívání bytu a zároveň nesplnil povinnost odstranit závadu v bytě pana Machatého.
- B) Žalobu zamítne se závěrem, že pan Machatý se zprostil povinnosti k náhradě (tzv. se liberoval), neboť prokázal, že nezanedbal dohled nad chovaným zvířetem, které náhodně uniklo z řádně zajištěné klece.
- C) Žalobě zcela vyhoví s poukazem na objektivní povinnost vlastníka hradit újmu způsobenou zvířetem, která je tzv. absolutní (bez liberačního důvodu), nejde-li o zvíře domácí.
- D) Žalobě vyhoví z jedné poloviny s poukazem na objektivní povinnost vlastníka hradit újmu způsobenou zvířetem, která je tzv. absolutní (bez liberačního důvodu), a zohlední přitom, že únik zvířete byl nahodilý, takže poškozený zčásti nese následky nehody, která se mu přihodila.

OP6

Pan Vratislav Pecháček podal žalobu proti panu Rostislavu Machatému na náhradu škody ve výši 30.000,- Kč. Škoda vznikla zničením zdobené tabulky o rozměrech 20 x 40 x 2 cm se jménem pana Pecháčka připevněné na vchodové dveře jeho nájemního bytu v domě ve vlastnictví společnosti Bytex, s. r. o. Tabulku dostal pan Pecháček darem před pěti lety od svého kamaráda z dětství, amatérského řezbáře Vendelína Moneta, který do lipového dřeva vyřezal zdobným písmem jméno a příjmení pana Pecháčka, vyzdobil každé písmeno ornamenty, celou tabulku orámoval stylizovanými lipovými ratolestmi a natřel olejovými barvami. Pan Monet před rokem zemřel na rakovinu, místní deník ve vzpomínkovém článku o umělci zmínil mimo jiné i tabulku pana Pecháčka. V řízení bylo prokázáno, že pan Machatý poškodil tabulku úmyslně tím, že ji polil blíže nezjištěnou chemickou sloučeninou, která poleptala písmena tak, že ztratila plastičnost a jsou většinou nečitelná, rozmazala a slila barvy a na třech místech vypálila do tabulky otvory o průměru asi 5 cm. Pan Machatý byl odsouzen trestním soudem pro přečin poškozování cizí věci k peněžitému trestu ve výši 10.000,- Kč, pan Pecháček byl se svým nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Pan Machatý přiznal, že tabulku zničil, protože byl znechucen tím, jak se pan Pecháček opakovaně chlubí artefaktem od osoby, jejíž umělecký talent je v místě jejich bydliště přeceňován. Byl ochoten uhradit

částku 1.800,- Kč, která podle znaleckého posudku představuje obvyklou (tržní) hodnotu vyřezávané tabulky v daném místě a čase.

Jak soud rozhodne?

- A)** Žalobu v celém rozsahu zamítne, neboť dostatečnou satisfakcí pro pana Pecháčka je citelný peněžitý trest uložený panu Machatému trestním soudem.
- B)** Žalobě vyhoví ohledně 1.800,- Kč a ve zbývajícím rozsahu ji zamítne, výši skutečné škody určí podle znaleckého posudku.
- C)** Žalobě vyhoví v plném rozsahu, neboť dovede škodolibost ze strany pana Machatého a výši náhrady určí jako cenu zvláštní oblíbenosti.
- D)** Uloží panu Machatému povinnost zaplatit 50.000,- Kč s poukazem na jeho zvlášť zavržením hodné jednání, pro které není soud vázán žalobním návrhem a je oprávněn sám určit výši škody na uměleckém díle.

OP7

U soudu prvního stupně byla dne 16. srpna 2016 podána žaloba o vypořádání společného jmění manželů, které zaniklo 22. listopadu 2013. Předmětem vypořádání je mimo jiné pozemek a na něm stojící dům, které jsou podle tvrzení žalobce součástí společného jmění manželů, i když je stavba v katastru nemovitostí zapsána jako výlučné vlastnictví žalované. Stavba však byla koupena za trvání manželství ze společných prostředků získaných výkonem pracovní činnosti obou manželů.

Žalovaná namítá, že dům není součástí společného jmění, protože ho nabyla za trvání manželství výlučně sama na základě kupní smlouvy, kde k úhradě kupní ceny použila výhradně finanční prostředky získané darem od svých rodičů, což potvrzuje i zápis v katastru nemovitostí, podle kterého je výlučnou vlastnící tohoto domu pouze žalovaná. K tomuto tvrzení také navrhuje důkazy. Soud prvního stupně bude ve věci rozhodovat dne 6. září 2017.

Jaký bude jeho správný hmotněprávní a procesní postup?

- A)** Při vypořádání SJM bude soud prvního stupně postupovat podle zákona č. 89/2012 Sb., protože žaloba byla podána až po 1. 1. 2014. Předmětem vypořádání učiní pouze pozemek a právním režimem stavby coby tvrzené součásti SJM se nebude vůbec zabývat, protože podle § 980 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. se předpokládá správnost zápisů v katastru nemovitostí. Ten svědčí výlučnému vlastnictví žalované, a proto nelze bez určovacího výroku, že stavba tvoří součást SJM, vydaného v samostatném řízení mimo řízení o vypořádání SJM o ní uvažovat jako součásti SJM, která by měla být vypořádána.
- B)** Soud prvního stupně bude při vypořádání postupovat podle zákona č. 40/1964 Sb. a dospěje-li k závěru, že i dům tvoří součást SJM, provede vypořádání pozemku i stavby jako samostatných věcí s právním argumentem, že v poměrech zákona č. 40/1964 Sb. stavba nikdy nemohla být součástí pozemku.
- C)** Soud prvního stupně při vypořádání SJM postupoval podle zákona č. 40/1964 Sb., provedl dokazování k tvrzení, že stavba je výlučným vlastnictvím žalované a když dospěl k závěru, že i stavba tvořila součást SJM, protože na úhradu kupní ceny byly

použity finanční prostředky získané oběma účastníky za trvání manželství z výkonu pracovní činnosti, vypořádal pozemek, jehož součástí je stavba, neboť na posouzení otázky, zda je stavba součástí pozemku či nikoliv, aplikoval přechodná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. (§ 3054 a násl.).

- D)** Soud prvního stupně aplikoval na vypořádání SJM i na posouzení, zda je stavba součástí pozemku, příslušná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., tj. ustanovení § 740 a násl., resp. ustanovení § 506.

OP8

U soudu prvního stupně byla dne 17. října 2016 podána žaloba, ve které se žalobce domáhá, aby se žalovaný zdržel obtěžování hlukem pocházejícím z jeho konkrétně určeného pozemku a rodinného domu na něm reprodukovanou hudbou. V žalobě také uvede přesné zvukové limity a noční hodiny, ve kterých je žalovaný povinen zdržet se obtěžování touto hlasitou hudbou.

Žalovaný se proti žalobě brání:

- tvrzením, že jeho právní předchůdce (otec), po kterém pozemek a dům zdědil, měl s žalobcem dohodu, podle níž mohl hudbu provozovat i v nočních hodinách,
- tvrzením, že žalobce neuvádí, jakým konkrétním způsobem se má zdržet tvrzeného závadného jednání,
- tvrzením, že není dána pravomoc soudu k projednání této žaloby, neboť jeho dům byl řádně ve stavebním řízení zkolaudován a případné námitky proti hluku by měl řešit stavební úřad.

Jaký je správný způsob rozhodnutí soudu o takto uplatněném nároku:

- A)** Soud žalobu zamítne, posoudí platnost dohody mezi žalobcem a právním předchůdcem žalovaného ze dne 2. února 2014 a dospěje k závěru, že tato ústně uzavřená dohoda je platná a jejím obsahem je povinen řídit se žalobce i ve vztahu k žalovanému.
- B)** Soud posoudí dohodu mezi žalobcem a právním předchůdcem žalovaného jako platnou, která zavazuje i žalovaného jakožto dědice, žalobu však zamítne, protože žalobce neuvádí konkrétní způsob, jakým se má žalovaný zdržet obtěžování žalobce hlukem pocházejícím z jeho nemovitostí.
- C)** Řízení zastaví a pro nedostatek pravomoci postoupí obecnímu úřadu v místě bydliště žalovaného. Jedná se o nárok, k jehož projednání jsou výlučně povolány obecní úřady, protože jde o nárok vyplývající z veřejného práva, které reguluje hlukové limity i v zastavěných oblastech.
- D)** Soud po provedeném dokazování dospěje k závěru, že hladina hluku je nepřiměřená místním poměrům a podstatně ztěžuje obvyklé užívání nemovitostí žalobce. Žalobě vyhoví se závěrem, že původní dohoda mezi žalobcem a právním předchůdcem žalovaného žalobce nezavazuje. V odůvodnění rozhodnutí vymezí hladiny hluku, které nesmí žalovaný překročit a do výrokové části rozsudku neuloží žalovaného konkrétní opatření, jakým způsobem má dostát uložené povinnosti. Volba konkrétního opatření je na žalovaném.

OP9

Společnost A se domáhá na společnosti B zaplacení částky 20.000,- Kč s příslušenstvím. Žalobce v žalobě uvedl, že uzavřel jako dopravce smlouvu o přepravě zásilky se společností C jako odesílatelem, na základě které se žalobce zavázal provést přepravu zásilky z místa O do místa U za dohodnutou cenu přepravy. Společnosti B jako příjemci zásilky byla zásilka doručena v souladu se smlouvou o přepravě řádně a včas. Žalobce tvrdil, že odesílatel mu způsobil škodu na vozidle, kterým přepravoval zásilku, tím, že mu neposkytl úplné informace o povaze zásilky. Škoda na vozidle způsobená povahou zásilky činí částku 20.000,- Kč. Žalobce uvedl, že se domáhá zaplacení částky 20.000,- Kč na žalovaném z důvodu, že ručí za závazky odesílatele ze smlouvy o přepravě. Žalobce k žalobě připojil smlouvu o přepravě, potvrzení o převzetí zásilky žalobcem od odesílatele, ve kterém není uvedeno nic o povaze zásilky, potvrzení o převzetí zásilky žalovaným a fotodokumentaci poškozeného vozidla a výpočet nákladů na jeho opravu. Ve věci jsou splněny podmínky řízení, žaloba je projednatelná a soudní poplatek za řízení je uhrazen. Žalovaný se k žalobě vyjádří a činí spornými vznik škody na vozidle žalobce v důsledku povahy zásilky a výši škody na vozidle.

Jak bude soud postupovat:

- A)** Vyzve žalovaného k zaplacení zálohy na znalecký posudek a po jejím zaplacení ustanoví znalce k posouzení příčin vzniku poškození vozidla a výši škody na něm.
- B)** Nařídí jednání ve věci, při kterém provede dokazování listinami označenými žalobcem a po jeho provedení vyzve žalobce podle § 118a odst. 3 o.s.ř. k označení důkazů k prokázání tvrzení, že škoda vznikla v příčinné souvislosti s povahou zásilky, a k prokázání výše škody.
- C)** Nařídí jednání ve věci, při jednání provede dokazování listinami označenými žalobcem a po jeho provedení vyzve žalobce podle § 118a odst. 1 o.s.ř., aby uvedl, zda a kdy písemně vyzval odesílatele k zaplacení žalované částky, nebo zda a z jakého důvodu není výzvy k zaplacení třeba.
- D)** Nařídí jednání, ke kterému předvolá žalobce i žalovaného, a bez provedení dokazování žalobu zamítne z důvodu nedostatku pasivní legitimace žalovaného, neboť žalovaný za pohledávku žalobce neručí.

OP10

Žalobce v řízení o zaplacení částky 100.000,- Kč navrhl k prokázání své pohledávky výslechy svědků. Před provedením navržených důkazů výslechy svědků vyzval soud žalobce k zaplacení zálohy na náklady tohoto důkazu ve výši 5.000,- Kč. Žalobce zálohu na výzvu soudu uhradil. Po provedení dokazování výslechy svědků bylo svědkům přiznáno svědečné v celkové výši 4.000,- Kč. Na základě v řízení provedeného dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná v částce 80.000,- Kč.

Jak rozhodne soud o náhradě nákladů řízení představujících uhrazené svědečné:

- A)** Soud uhradí svědečné ze státního rozpočtu a následně v rozhodnutí, kterým se končí řízení, uloží žalobci povinnost k náhradě nákladů řízení vzniklých státu ve výši 800,- Kč a žalovanému ve výši 3.200,- Kč, po jejich zaplacení žalobci vrátí složenou zálohu.

- B)** Soud uhradí svědečné ze složené zálohy a následně v rozhodnutí, kterým se řízení končí, uloží žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení žalobce podle poměru úspěchu obou účastníků ve sporu, a to včetně nákladů představujících složenou zálohu ve výši 5.000,- Kč.
- C)** Soud uhradí svědečné ze složené zálohy a následně v rozhodnutí, kterým se řízení končí, uloží žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení žalobce včetně nákladů představujících spotřebovanou část složené zálohy ve výši 4.000,- Kč, a to podle poměru úspěchu obou účastníků ve sporu. Část nespotebovaná zálohy ve výši 1.000,- Kč vrátí žalobci.
- D)** Soud uhradí část nákladů představujících svědečné ve výši 800,- Kč ze zálohy složené žalobcem, zbývající část mu vrátí a vyzve žalovaného k úhradě zálohy na náklady řízení ve výši 3.200,- Kč, ze které uhradí zbývající část svědečného.

KOR11

Společnost s ručením omezeným má tři společníky – Jana Nováka s vkladem 40 000 Kč, Adama Svobodu s vkladem 60 000 Kč a Pavla Řezáče s vkladem 200 000 Kč. Podíly společníků ve společnosti byly určeny podílem vkladu k výši základního kapitálu. Bylo zapotřebí, aby valná hromada projednala a rozhodla o změně společenské smlouvy ohledně změny počtu jednatelů, na níž se společníci jednomyslně shodli, a to co nejdříve; na termínu konání valné hromady se ústně dohodli. Zároveň se všichni společníci domluvili, že valnou hromadu písemně svolávat nebudou, a že se přímo na valné hromadě vzdají oprávnění na včasné a řádné svolání valné hromady ústním prohlášením. Týden před konáním valné hromady Jan Novák zjistil, že se na valnou hromadu nebude moci dostavit, proto se písemným prohlášením s úředně ověřeným podpisem doručeným společnosti tři dny před konáním valné hromady omluvil z jejího konání a vzdal se práva na včasné a řádné svolání valné hromady.

Valná hromada se konala v dohodnutý den, aniž by společníci byli jakkoliv obesíláni. Na valnou hromadu se dostavili pouze společníci Adam Svoboda a Pavel Řezáč, přičemž i oni se svým ústním prohlášením učiněným na valné hromadě vzdali práva na její svolání. Jelikož dostavivší se společníci disponovali vzhledem ke svým podílům ve společnosti více než dvoutřetinovou většinou hlasů postačující ke změně společenské smlouvy, která byla nadto s nepřítomným Janem Novákem před konáním valné hromady domluvena a ten s ní souhlasil, projednali změnu společenské smlouvy v jeho nepřítomnosti a přijali rozhodnutí o změně společenské smlouvy, tak jak bylo domluveno.

Proběhla valná hromada řádně a může být její usnesení považováno za platné?

- A)** Ano, písemné svolání valné hromady nebylo v tomto případě zapotřebí a společníci rozhodovali o změně společenské smlouvy více než dvoutřetinovou většinou postačující ke změně společenské smlouvy.
- B)** Ne, bylo zapotřebí písemného svolání valné hromady pozvánkou obsahující termín a pořad jednání valné hromady nejméně 15 dnů před jejím konáním a nebylo možné se práva na svolání valné hromady vzdát.
- C)** Ne, valná hromada nebyla usnášeníschopná rozhodovat o změně společenské smlouvy vzhledem k tomu, že se nedostavil společník Jan Novák, neboť o změně společenské smlouvy musí rozhodovat podle zákona všichni společníci jednomyslně, i kdyby to bylo ve společenské smlouvě upraveno jinak.
- D)** Ne, vzhledem k absenci pozvánky nebyl stanoven pořad jednání valné hromady a záležitost bylo možno projednat jen za přítomnosti a souhlasu všech společníků.

KOR12

Valná hromada společnosti Alfa Beta, spol. s r. o., dne 30. prosince 2015 platně odvolala z funkce jednatele Jiřího Starého a novým jednatelem zvolila Alberta Nového, přítomného na valné hromadě. Jiří Starý nebyl valné hromadě přítomen a o odvolání se dozvěděl od nového jednatele až 10. ledna 2016. Dne 5. ledna 2016 však ještě Jiří Starý uzavřel jménem společnosti smlouvu o dílo s předmětem plnění v hodnotě 1 000 000 Kč. Změna v osobě jednatele byla do obchodního rejstříku zapsána až 25. ledna 2016.

Je smlouvou o dílo ze dne 5. ledna 2016 společnost Alfa Beta, spol. s r. o., vázána?

- A) Ano, Jiří Starý byl jednatelem společnosti až do okamžiku nabytí účinnosti změny zápisu v obchodním rejstříku a mohl smlouvu jménem společnosti platně uzavřít.
- B) Ano, Jiří Starý sice nebyl jednatelem okamžikem odvolání z funkce, avšak jelikož druhá strana smlouvy nevěděla o tom, že Jiří Starý již není jednatelem, nemůže se společnost dovolávat obsahu zápisu v obchodním rejstříku.
- C) Ano, Jiří Starý mohl jednat jménem společnosti do doby, než se o svém odvolání z funkce jednatele dozvěděl.
- D) Ne, Jiří Starý nebyl okamžikem odvolání z funkce jednatelem společnosti a nemohl smlouvu jménem společnosti platně uzavřít

INS13

Usnesení o úpadku podnikající právnické osoby bylo zveřejněno v insolvenčním rejstříku dne 9. 1. 2017. V dubnu 2017 se rozhodl věřitel, který je zaměstnancem dlužníka, uplatnit svou pohledávku za dlužníkem z titulu smlouvy o zápůjčce uzavřené v roce 2016. Jak má věřitel správně postupovat, aby byla jeho pohledávka v insolvenčním řízení uspokojena?

- A) Věřitel podá u insolvenčního soudu přihlášku své pohledávky a zároveň požádá o prominutí zmeškání lhůty k podání přihlášky.
- B) Věřitel uplatní svou pohledávku písemně u insolvenčního správce.
- C) Věřitel podá vůči insolvenčnímu správci u obecného civilního soudu žalobu na zaplacení dlužné částky.
- D) Uspokojení věřitele je v daném insolvenčním řízení vyloučeno.

INS14

Na přezkumném jednání byla popřena pravost nevykonatelné pohledávky věřitele insolvenčním správcem i dlužníkem, na jehož majetek byl prohlášen konkurs. Který z procesních subjektů a vůči komu správně podává návrh (žalobu), jímž se zahajuje incidenční spor o pravost přihlášené pohledávky?

- A) Žalobu podává věřitel pohledávky vůči insolvenčnímu správci a dlužníku.
- B) Žalobu podává věřitel pohledávky (pouze) vůči insolvenčnímu správci.

- C) Žalobu podává (pouze) insolvenční správce vůči věřiteli pohledávky.
- D) Žalobu podávají insolvenční správce a dlužník vůči věřiteli pohledávky.

INS15

Dlužník vede civilní soudní spor o náhradu škody v postavení žalobce. Po zahájení civilního řízení je zahájeno insolvenční řízení vůči dlužníku, je vydáno usnesení o úpadku a posléze i usnesení o prohlášení konkursu na majetek dlužníka. Jaký vliv má insolvenční řízení na dříve zahájené řízení civilní?

- A) Civilní řízení je třeba zastavit, neboť po zahájení insolvenčního řízení již nemůže nadále probíhat.
- B) Civilní řízení se přerušuje usnesením o úpadku, neboť se týká majetkové podstaty dlužníka.
- C) Civilní řízení se přerušuje usnesením o prohlášení konkursu na majetek dlužníka, neboť se týká majetkové podstaty dlužníka.
- D) V civilním řízení je třeba bez dalšího pokračovat s insolvenčním správcem dlužníka.

TP16

V trestní věci vedené pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný v roce 2016 se poškozený na počátku hlavního líčení před zahájením procesu dokazování podle § 206 odst. 2 tr. řádu připojil jednak s nárokem na náhradu škody (z titulu doložené ztráty na výdělků po dobu trvání pracovní neschopnosti) ve výši 55.000,- Kč a jednak s nárokem na náhradu nemajetkové újmy (z titulu prožitého pocitu bolesti) dle znaleckého posudku vyčíslené v celkové výši 42.347,20 Kč. Následně v rámci svého výslechu u hlavního líčení v procesním postavení svědka poškozený za přítomnosti obžalovaného a jeho obhájce prohlásil, že se vůči obžalovanému v dané trestní věci připojuje rovněž s nárokem na náhradu nákladů ve výši 4.500,- Kč, které podle předložených daňových dokladů fakticky vynaložil v souvislosti s doplatky léků a rehabilitačních pomůcek, jež mu byly s ohledem na jeho zdravotní stav předepsány jeho ošetřujícím lékařem. Jakým způsobem soud v odsuzujícím rozsudku rozhodne o uplatněných nárocích poškozeného?

- A) poškozenému podle § 228 odst. 1 tr. řádu přizná nárok na náhradu škody v celkové výši 101.847,20 Kč (tj. 55.000 + 42.347,20 + 4.500 Kč)
- B) poškozenému podle § 228 odst. 1 tr. řádu samostatně přizná jednak nárok na náhradu škody ve výši 59.500,- Kč (tj. 55.000 + 4.500 Kč) a jednak nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 42.347,20 Kč
- C) poškozenému podle § 228 odst. 1 tr. řádu samostatně přizná nárok na náhradu škody ve výši 55.000,- Kč a nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 42.347,20 Kč, zatímco se zbytkem nároku na náhradu škody jej podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkáže na řízení ve věcech občanskoprávních

- D)** poškozenému podle § 228 odst. 1 tr. řádu přizná nárok na náhradu škody v celkové výši 97.347,20 Kč (tj. 55.000 + 42.347,20 Kč), zatímco se zbytkem jeho nároku na náhradu škody jej podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkáže na řízení ve věcech občanskoprávních

TP17

U okresního soudu byla podána obžaloba na obžalované Františka a Karla pro skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. K nařízenému hlavnímu líčení se ve stanoveném termínu řádně dostavil pouze obžalovaný Karel, zatímco obžalovaný František se z jednání písemně omluvil s tím, že současně požádal, aby hlavní líčení, kterého se účastní jím zvolený obhájce, bylo konáno v jeho nepřítomnosti. K hlavnímu líčení byli současně voláni pan Stanislav, který byl k žalovanému skutku slyšen v procesním postavení svědka již ve fázi vyšetřování, a dále paní Alexandra, která v téže věci podala v rámci přípravného řízení vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu. K nařízenému hlavnímu líčení se však žádný z těchto dvou volaných svědků nedostavil s tím, že k paní Alexandře bylo zjištěno, že v mezidobí zemřela, zatímco pan Stanislav se z jednání omluvil z důvodu čerpání zahraniční dovolené.

Jakým procesně správným způsobem může soud, shledá-li za splnění všechny zákonné podmínky § 202 odst. 2 tr. řádu pro konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného Františka, pristoupit (místo osobního výslechu) k původním vyjádřením volaných svědků, tj. pana Stanislava a paní Alexandry?

- A)** za souhlasu přítomného obžalovaného Karla, státního zástupce a obhájce nepřítomného obžalovaného Františka lze u hlavního líčení přečíst jak protokol o předchozím výslechu pana Stanislava v postavení svědka, tak úřední záznam o podaném vysvětlení paní Alexandrou z přípravného řízení
- B)** protokol o předchozím výslechu pana Stanislava v postavení svědka, stejně jako úřední záznam o podaném vysvětlení paní Alexandrou z přípravného řízení lze u hlavního líčení přečíst pouze s výslovným souhlasem státního zástupce a obou obžalovaných, tj. přítomného Karla i nepřítomného Františka
- C)** za souhlasu přítomného obžalovaného Karla a státního zástupce lze u hlavního líčení přečíst pouze protokol o předchozím výslechu pana Stanislava v postavení svědka, zatímco k přečtení úředního záznamu o podaném vysvětlení paní Alexandrou bude vedle výslovného souhlasu obžalovaného Karla a státního zástupce třeba i výslovného souhlasu nepřítomného obžalovaného Františka
- D)** za souhlasu přítomného obžalovaného Karla a státního zástupce lze u hlavního líčení přečíst protokol o předchozím výslechu pana Stanislava v postavení svědka, zatímco úřední záznam o podaném vysvětlení paní Alexandrou z přípravného řízení nelze v řízení před soudem vůbec provést jako důkaz

TP18

V trestním řízení vedeném proti Marcelovi pro podezření ze spáchání provinění ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že řídil osobní motorové vozidlo ve stavu opilosti, je jedním z navrhovaných důkazů i písemně zpracované odborné vyjádření toxikologa Vratislava, který není soudním znalcem. V odborném vyjádření je hladina alkoholu v krvi obviněného v době činu určena rozpětím od 0,9‰ do 1,2‰, což považuje případ projednávající samosoudce za neurčitý závěr. Jaký následující procesní postup je správný:

- A)** Samosoudce přibere podle § 105 odst. 1 tr. řádu k zodpovězení odborné otázky, kolik byla minimální hladina koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného v době činu, znalce, neboť nejasnosti v odborném vyjádření nelze zhojit zadáním písemného dodatku nebo ústním doplněním.
- B)** Samosoudce předvolá toxikologa Vratislava k hlavnímu líčení jako svědka. Během hlavního líčení Vratislava poučí podle 100 tr. řádu a § 101 tr. řádu jako svědka a poté přistoupí k jeho výslechu, zejména se dotáže na hranici minimální koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného v době dopravní kontroly.
- C)** Samosoudce předvolá zpracovatele odborného vyjádření, toxikologa Vratislava, k hlavnímu líčení. Během hlavního líčení pak zpracovatele přiměřeně poučí podle § 105 tr. řádu a § 106 tr. řádu (tj. obdobně jako znalce) a poté jej vyzve k ústnímu vysvětlení, zejména se zeptá na hranici minimální koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného v době dopravní kontroly.
- D)** Samosoudce předvolá zpracovatele odborného vyjádření, toxikologa Vratislava, k hlavnímu líčení. Během hlavního líčení samosoudce přibere zpracovatele jako znalce „ad-hoc“, zpracovatel složí do rukou samosoudce znalecký slib podle § 6 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících a po poučení podle § 105 tr. řádu a § 106 tr. řádu bude znalec Vratislav v rámci výslechu dotázán zejména na hranici minimální koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného v době dopravní kontroly.

TP19

Kvido se dopustil v tomtéž okresním městě následujícího jednání:

- **A** - 1. 11. 2016 vylomil zámek dveří trafiky, vzal a odnesl cigarety a hotovost
- **B** - 3. 11. 2016 vypáčil dveře obchodu se smíšeným zbožím, vzal a odnesl alkohol, cigarety a hotovost
- **C** - 7. 11. 2016 rozlomil zámek dveří bistra, vzal a odnesl alkohol a hotovost
- **D** - 10. 11. 2016 na odlehlém místě oslovil procházející se Marii, vyzval ji, ať mu dá hotovost a šperky a když Marie odmítla, udeřil jí pěstí do obličeje tak silně, že spadla na zem, kde jí Kvido zaklekl, prohledal a sebral z kapsy kabátu hotovost a cigarety

Za jednání popsané pod písmenem B dne 5. 11. 2016 Kvido převzal trestní příkaz, který téhož dne nabyl právní moci. Dne 20. 2. 2017 byla podána obžaloba pro jednání popsané pod písmeny A, C a D. Jaké z následujících rozhodnutí soudu odpovídá zákonu?

- A)** Rozsudkem uloží jednak společný trest za pokračující přečin krádeže spáchaný jednáním pod body A a B a jednak úhrnný trest za přečin krádeže spáchaný jednáním pod bodem C a sbíhající se zločin loupeže spáchaný jednáním pod bodem D.

- B)** Rozsudkem uloží společný a souhrnný trest za pokračující přečin krádeže spáchaný jednáním pod body A, B a C a sbíhající se zločin loupeže spáchaný jednáním pod bodem D.
- C)** Rozsudkem upustí jednak od uložení souhrnného trestu za přečin krádeže spáchaný jednáním pod bodem A ve vztahu k odsouzení trestním příkazem za krádež jednáním popsaným pod bodem B a jednak úhrnný trest za přečin krádeže spáchaný jednáním pod bodem C a sbíhající se zločin loupeže spáchaný jednáním pod bodem D.
- D)** Rozsudkem uloží jednak společný trest za pokračující přečin krádeže spáchaný jednáním pod body A a B a jednak souhrnný trest za přečin krádeže spáchaný jednáním pod bodem C a sbíhající se zločin loupeže spáchaný jednáním pod bodem D.

TP20

Státní zástupce, který byl v konkrétní trestní věci činný jako dozorový státní zástupce v přípravném řízení a podával ve věci obžalobu, má z důvodu např. složitosti trestní věci a její osobní znalosti, zájem osobně se zúčastnit hlavního líčení. Je tato situace procesně řešitelná?

- A)** Účast dozorového státního zástupce na hlavním líčení je podle § 202 odst. 1 tr. řádu povinná, bez jeho účasti není možné hlavní líčení konat. K hlavnímu líčení se předvolává.
- B)** Tato situace není procesně řešitelná, soud pouze vyrozumí státní zastupitelství o konání hlavního líčení, nelze nijak ovlivnit, který státní zástupce z příslušného státního zastupitelství se zúčastní hlavního líčení.
- C)** Požádá-li dozorový státní zástupce soud o svoji osobní účast u hlavního líčení, je povinen mu předseda senátu (samosoudce) vyhovět.
- D)** Záleží na úvaze předsedy senátu (samosoudce), kterému napadla obžaloba a žádost dozorového státního zástupce k osobní účasti na hlavním líčení. Soud přihlíží k takovému požadavku státního zástupce, pokud tomu nebrání důležité důvody.

TP21

Krajské státní zastupitelství dozoruje vyšetřování zločinu vraždy. V průběhu přípravného řízení je třeba podat návrh na vzetí obviněného do vazby. Kterému soudu bude procesně správně toto státní zastupitelství adresovat svůj návrh a předloží jej se spisovým materiálem příslušnému soudci?

- A)** Soudu, který bude příslušný rozhodovat o věci po případném podání obžaloby v dalším průběhu trestního řízení, tedy dle ustanovení § 17 odst. 1 trestního řádu soudu krajskému, u kterého působí toto dozorové krajské státní zastupitelství.
- B)** Vždy okresnímu soudu v sídle dozorového krajského státního zastupitelství.
- C)** Okresnímu soudu příslušnému k úkonům přípravného řízení při respektování kritérií místní příslušnosti stanovené trestním řádem.
- D)** Kterémukoliv okresnímu soudu, v jehož obvodu je činný dozorový státní zástupce krajského státního zastupitelství, jak stanoví § 26 odst. 1 trestního řádu.

TP22

Pavel, pracovník bezpečnostní agentury, jel s řidičem Simonem v rámci plnění pracovních úkolů do cestovní kanceláře, kde měl vyzvednout připravené bezpečnostní obaly s penězi a převézt je do centrály bezpečnostní agentury. Asistentka prodeje Radka otevřela klíčem, který jí předal Pavel, trezor, do něhož před příjezdem bezpečnostní agentury vhodila celkem 11 průhledných bezpečnostních obalů s penězi. Všechny až na jeden, který ve chvatu opomněla napsat na dodací list a vůbec si to neuvědomila, zaznamenala předtím do dodacího protokolu včetně částek, jež byly uloženy v uvedených obalech. Radka Pavlovi předala všech 11 obálek, které byly v trezoru, aniž by je nějak přepočítávala, neboť se mylně domnívala, že všechny předtím sama zaznamenala na dodacím protokolu. Pavel si poté sedl ke stolu, a zatímco si Radka plnila jiné své pracovní povinnosti a Pavla v rozporu se svými pracovními povinnostmi nekontrolovala, Pavel postupně odtrhával z obalů kontrolní útržky, jejichž čísla porovnával s dodacím listem a podepisoval je. Pak si všiml, že šestý obal s částkou ve výši 85.000,- Kč není na dodacím listě uveden, využil, že se na něj Radka nedívá, Radku na nezapsaný obal v rozporu se svou pracovní povinností neupozornil a schoval si jej pod bundu. Po dokončení kontroly zbylých obalů předal Radce v souladu s dodacím listem s jeho kopií i 10 kontrolních útržků od obalů, které uložil do bezpečnostního kufru, a cestovní kancelář opustil. Částku 85.000,- Kč si ponechal pro svou potřebu, 10 zbývajících obalů předal na centrále bezpečnostní služby.

Jak jednání Pavla posoudíme?

- A) Jde o ryzí soukromoprávní delikt, Pavel i podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku bude odpovědný jen podle zákoníku práce za způsobenou škodu.
- B) Jde o přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku.
- C) Jde o zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3, 4 písm. b) tr. zákoníku.
- D) Jde o zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 3, 4 písm. b) tr. zákoníku.

TP23

V trestním řízení o skutku Pavla v předchozí otázce uplatnila cestovní kancelář nárok na náhradu škody ve výši 100 tisíc korun proti obviněnému Pavlovi. Po přednesení obžaloby v hlavním líčení k dotazu předsedy senátu soud zjistil, že o nároku poškozeného již bylo nepravomocně rozhodnuto v občanskoprávním řízení.

Jak má soud dále postupovat?

- A) Soud v rámci rozsudku rozhodne tak, že poškozený se odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
- B) Soud v rámci rozsudku rozhodne tak, že poškozenému se přiznává právo na náhradu škody ve výši 85.000,- Kč a se zbytkem se poškozený odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.
- C) Soud na počátku hlavního líčení zastaví řízení o návrhu poškozeného na náhradu škody pro překážku litispendence.
- D) Soud na počátku hlavního líčení rozhodne tak, že poškozený nemůže uplatňovat nárok na náhradu škody.

TP24

Skupina 12 pachatelů zabývajících se soustavně a dlouhodobě paděláním a pozměňováním osobních dokladů, kdy někteří z pachatelů zajišťují zejména v zahraničí zájemce o padělané či pozměněné doklady, další tyto doklady vyrábějí, někteří opatřují „zhotovitelům – padělatelům“ materiál potřebný k paděláním či pozměnění, jako např. fólie, originální doklady, počítačový program, místa k provozování této trestné činnosti apod., nebo fungují jako kurýři a dopravují padělané a pozměněné doklady „zákazníkům“ a konečně dva pachatelé všechny ostatní řídí, koordinují, úkolují, inkasují peníze za prodané padělky a tyto rozdělují mezi ostatní spolupachatele. Všichni pachatelé jsou stíháni pro zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 163 odst. 1 trestního zákoníku a zločin paděláním a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 108 odst. 1 trestního zákoníku. Obviněný Josef (sám je padělatel) se od počátku vyšetřování plně doznává, spolupracuje s orgány činnými v trestním řízení a rozkrývá trestnou činnost celé skupiny. Bez jeho spolupráce by se většinu skutků pachatelům nepodařilo prokázat, nebo by toto prokazování bylo velmi složité. Státní zástupce tohoto obviněného poučil o možnosti vystupovat v řízení jako spolupracující obviněný podle § 178a odst. 1 trestního řádu a po jeho souhlasu s tímto postupem jej vyslechl a v podané obžalobě jej jako spolupracujícího obviněného označil.

Soud následně při svém rozhodování v hlavním líčení, v němž Josef své doznání zopakoval a dále usvědčoval ostatní spoluobžalované:

- A)** uloží spolupracujícímu obviněnému úhrnný trest v horní polovině sazby o 1/3 zvýšené nad horní hranici trestní sazby uvedené v ustanovení § 348 odst. 3 trestního zákoníku
- B)** upustí od potrestání spolupracujícího obviněného, nebo upustí od jeho potrestání s dohledem, nebo mu uloží úhrnný trest pod spodní hranici trestní sazby činu nejpřísněji trestného, přičemž není vázán omezením v § 58 odst. 3 trestního zákoníku
- C)** trestní stíhání spolupracujícího obviněného podmíněně zastaví
- D)** schválí dohodu o narovnání uzavřenou mezi spolupracujícím obviněným a státním zástupcem

TP25

V rámci přípravného řízení vedeného pro podezření ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku získal policejní orgán na základě příkazu okresního soudu vydaného podle § 88a odst. 1 trestního řádu údaje o telekomunikačním provozu, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství, konkrétní účastnické stanice uživatele jménem Petr za období 6 měsíců zpětně od data vydání příkazu soudu. Vzhledem k tomu, že se nakonec nepodařilo opatřit dostatek důkazů, které by vedly k natolik důvodnému podezření, že trestný čin spáchal skutečně Petr nebo jiná konkrétní osoba, aby to odůvodňovalo zahájení trestního stíhání Petra nebo jiné konkrétní osoby, policejní orgán věc odložil usnesením podle § 159a odst. 5 trestního řádu.

Následovat bude postup, kdy

- A)** po právní moci usnesení o odložení věci informuje policejní orgán bezodkladně Petra o zjišťování údajů o telekomunikačním provozu týkajících se jeho osoby
- B)** po právní moci usnesení o odložení věci a bezodkladně po přezkoumání tohoto usnesení informuje Petra o zjišťování údajů o telekomunikačním provozu týkajících se jeho osoby státní zástupce, který ve věci vykonával dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení
- C)** po právní moci usnesení o odložení věci informuje policejní orgán Petra o zjišťování údajů o telekomunikačním provozu týkajících se jeho osoby; informaci podá bezodkladně po uplynutí lhůty pro přezkoumání jeho rozhodnutí státním zástupcem podle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu
- D)** po právní moci usnesení o odložení věci informuje Petra o zjišťování údajů o telekomunikačním provozu týkajících se jeho osoby bezodkladně soudce, který příkaz podle § 88a odst. 1 trestního řádu vydal.

SPR26

Rozhodnutím Státní zemědělské a potravinářské inspekce, oblastního inspektorátu v A., byla společnosti B. víno s. r. o. uložena pokuta ve výši 400 000 Kč za spáchání správního deliktu, kterého se dopustila tím, že jako kontrolovaná osoba nevytvořila podmínky pro výkon kontroly; rozhodnutím Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu, bylo zamítnuto její odvolání a současně potvrzeno předmětné rozhodnutí o pokutě. Jmenovaná společnost podala proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobu a navrhla zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci zpět k dalšímu řízení. V průběhu jednání před krajským soudem (po uplynutí lhůty pro podání žaloby) zástupce žalobkyně – společnosti B. víno s. r. o. – navrhl změnu žalobního petitu v podobě doplnění (in eventum) návrhu na moderaci pokuty s tím, že tato byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši (a proto navrhl snížení pokuty nebo upuštění od jejího uložení).

Jakým jediným správným způsobem by měl krajský soud postupovat?

- A)** Posoudí žalobu, a i když dojde k závěru o zákonnosti napadeného rozhodnutí, návrh na moderaci pokuty neposoudí, protože kasační charakter správního soudnictví neumožňuje žalobou napadená správní rozhodnutí měnit.
- B)** Posoudí žalobu, a i když dojde k závěru o zákonnosti napadeného rozhodnutí, návrh na moderaci pokuty bez dalšího neposoudí pro jeho opožděnost.
- C)** Posoudí žalobu a dospěje-li k závěru o zákonnosti napadeného rozhodnutí, posoudí i návrh na moderaci pokuty bez ohledu na to, kdy byl uplatněn, neboť tento návrh bez dalšího nepodléhá koncentraci.
- D)** Posoudí žalobu a dospěje-li k závěru o zákonnosti napadeného rozhodnutí, posoudí i návrh na moderaci pokuty za předpokladu, že tento návrh vycházel z žalobního bodu uplatněného v zákonné lhůtě pro podání žaloby.

SPR27

Společnost C. trading a. s. žalobou – bez předchozího podání námitky – napadla exekuční příkaz Finančního úřadu pro Zlínský kraj ze dne 10. 2. 2017, kterým byla nařízena daňová exekuce prodejem nemovitých věcí v jejím vlastnictví, a to k vymožení daňového nedoplatku ve výši 20 mil. Kč. Žalobkyně současně s včas podanou žalobou podala i návrh na předběžné opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s., kterým se domáhala toho, aby krajský soud žalovanému správci daně uložil zdržet se jednání, jímž by pokračoval v daňové exekuci ve vztahu ke konkrétně určeným nemovitostem (pozemkům a stavbám na nich) do té doby, než nabude právní moci rozhodnutí krajského soudu o podané žalobě. V opačném případě hrozí žalobkyni vážná újma v podobě faktické úplné ekonomické likvidace.

Jakým jediným správným způsobem by měl krajský soud postupovat?

- A) Usnesením o návrhu na předběžné opatření rozhodnout – v závislosti na jeho posouzení – tak, že se návrh zamítá nebo naopak, že se žalovanému ukládá, aby se zdržel uvedeného jednání.
- B) Usnesením odmítnout návrh na předběžné opatření jako nepřijatelný s tím, že žalobě lze přiznat odkladný účinek.
- C) Usnesením odmítnout návrh na předběžné opatření jako nepřijatelný, protože žaloba je ze zákona (ex lege) vybavena odkladným účinkem.
- D) Usnesením odmítnout žalobu, jakož i návrh na předběžné opatření, neboť žalobce neuplatnil námitku proti exekučnímu příkazu před podáním žaloby a s využitím argumentu a maiori ad minus – nejsou-li splněny podmínky pro řízení o věci samé (vyčerpání řádných opravných prostředků), nemohou tu být podmínky ani k vydávání rozhodnutí na ní závislých.

SPR28

Společnosti ABC, v.o.s. byla rozhodnutím Státního úřadu inspekce práce za správní delikt spočívající v umožnění výkonu nelegální práce uložena pokuta ve výši 10 000 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala jmenovaná společnost žalobu, v níž nad rámec přiznání ke spáchání daného deliktu uváděla jen to, že jí správní orgán nezákonně uložil pokutu, která má likvidační účinky pro společnost i jednotlivé společníky. Zároveň soudu doložila, že výkon rozhodnutí povede k ukončení její činnosti. V žalobě navrhla zrušení rozhodnutí žalovaného, návrh na moderaci výše sankce neuplatnila. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že uznává, že výkon jeho rozhodnutí může mít pro žalobkyni likvidační charakter a byl si toho vědom i ve správním řízení, rozhodl však především s ohledem na závažnost spáchaného deliktu, a to s tím, že majetkové poměry žalobkyně podrobně nezjišťoval a ani v potaz brát nemohl, neboť dle § 141 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti se při určení výše pokuty právnické osobě přihlédne taxativně pouze „k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán“.

Jakým jediným správným způsobem by měl krajský soud rozhodnout?

- A)** Ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s. rozhodnout na základě provedeného dokazování o snížení pokuty v mezích zákonem dovolených, a to tak, aby pokuta již nebyla likvidační; i když návrh na moderaci trestu nebyl uplatněn, je třeba vyjít z toho, že pouhé zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení by bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie, přičemž je nutné vzít v potaz, že likvidační sankce jsou neústavní.
- B)** Žalobu zamítnout, neboť zákon o zaměstnanosti stanoví v § 141 odst. 2 taxativně, k čemu se při určení výše pokuty přihlédne; tato kritéria žalovaný řádně zvažil a jejich nedodržení žalobce nezpochybňoval.
- C)** Žalobě vyhovět, rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, neboť žalovaný byl i bez výslovného zákonného znění povinen zjišťovat, zda sankce není likvidační a tuto skutečnost zohlednit.
- D)** Žalobu odmítnout, neboť je nepřijatelná; žaloba se týká pouze otázky výše sankce, a pokud žalobkyně uznávala spáchání správního deliktu a chtěla dosáhnout změny výše pokuty, měla uplatnit návrh na moderaci soudem, což však neučinila.

SPR29

Městský úřad uznal žalobce vinným z přestupku dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu); odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto a rozhodnutí potvrzeno krajským úřadem. Ze správního spisu vyplynulo, že městský úřad důkazy všemi listinami, na něž se v rozhodnutí o přestupku odvolával, neprovedl při ústním jednání dne 1. 4. 2016 způsobem stanoveným v § 53 odst. 6, druhé větě, správního řádu, tedy listiny přečíst, resp. sdělit jejich obsah, a podle první věty téhož ustanovení o tom učinit záznam do spisu. Takový postup protokol z ústního jednání ani žádný jiný dokument založený ve správním spise nezachycoval; daný protokol obsahoval jen sdělení, že žalobce byl poučen o svých právech, mj. právem seznámit se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním a vyjádřit se k nim do 30. 4. 2016. Následně byl žalobci předložen spisový materiál, ke kterému přislíbil vyjádření a byla mu předána kopie správního spisu. Žalobce proti rozhodnutí krajského úřadu podal žalobu s tím, že toto rozhodnutí má být zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalovanému, neboť nebyly dodrženy povinnosti správního orgánu dle § 53 odst. 6 správního řádu; důkazy nebyly řádně provedeny a správní rozhodnutí se tak opírá o nezákonné důkazy, potažmo o důkazy opomenuté.

Jakým jediným správním způsobem by měl krajský soud rozhodnout či postupovat?

- A)** Žalobě vyhovět, neboť k důkazům, které nebyly provedeny v souladu s právními předpisy (§ 53 odst. 6 správního řádu) nelze přihlédnout, a to zejména v sankčním řízení, kdy je takovým postupem účastník řízení zbaven možnosti seznat, co je pro správní orgán v řízení podstatné a reagovat na to.
- B)** Žalobu odmítnout, neboť žalobce napadá pouze konkrétní procesní úkon a postup správního orgánu, který zasáhl do jeho veřejných subjektivních práv; proti takovému jednorázovému aktu je možné a nutné se bránit zásahovou žalobou dle § 82 s. ř. s.
- C)** Provést všechny důkazy, kterých se procesně chybný postup městského úřadu týká a na základě takto zjištěného skutkového stavu žalobu buď zamítnout, nebo jí vyhovět.

- D)** Žalobu zamítnout, neboť vzhledem k popsáním okolnostem nedošlo k porušení žalobcových procesních práv takovým způsobem, který by mohl ovlivnit zákonnost rozhodnutí; žalobce se prokazatelně seznámil s podklady rozhodnutí, měl možnost ke všem se vyjádřit, k čemuž mu byla poskytnuta dostatečná lhůta.

ÚP30

Ústavní stížnost je oprávněna podat fyzická nebo právnická osoba (stěžovatel), jestliže tvrdí, že pravomocným rozhodnutím v řízení, jehož byla účastníkem, opatřením nebo jiným zásahem orgánu veřejné moci bylo porušeno její ústavně zaručené základní právo nebo svoboda.

- A)** Lhůta pro podání ústavní stížnosti je dva měsíce od doručení rozhodnutí o posledním možném opravném prostředku. Vyčerpány musí být všechny řádné i mimořádné opravné prostředky včetně žaloby pro zmatečnost a návrhu na obnovu řízení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem a podání ústavní stížnosti je zpoplatněno.
- B)** Lhůta pro podání ústavní stížnosti je jeden měsíc od doručení rozhodnutí o posledním možném opravném prostředku. Vyčerpány musí být všechny řádné i mimořádné opravné prostředky včetně žaloby pro zmatečnost a návrhu na obnovu řízení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem a podání ústavní stížnosti je zpoplatněno.
- C)** Lhůta pro podání ústavní stížnosti je dva měsíce od doručení rozhodnutí o posledním možném opravném prostředku. Vyčerpány musí být všechny řádné i mimořádné opravné prostředky, vyjma návrhu na obnovu řízení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem a podání ústavní stížnosti není zpoplatněno.
- D)** Lhůta pro podání ústavní stížnosti je jeden měsíc od doručení rozhodnutí o posledním možném opravném prostředku. Vyčerpány musí být všechny řádné i mimořádné opravné prostředky, vyjma návrhu na obnovu řízení. Stěžovatel nemusí být zastoupen advokátem a podání ústavní stížnosti není zpoplatněno.

ÚP31

Příslušný soud, který rozhoduje o omezení svéprávnosti osoby, musí postupovat následovně:

- A)** Při posuzování je třeba hlavně myslet na to, abychom omezovanou osobu chránili, a proto je třeba v případě pochybností vždy přistoupit k omezení svéprávnosti, aby člověk s duševním postižením nepřišel o svůj majetek či nezadlužil svou rodinu. V pochybnostech je rovněž vždy třeba omezit způsobilost tohoto člověka volit, protože v demokracii by měli lidé rozhodovat racionálně a případná volba činěná osobou, o jejíž svéprávnost panují jakékoli pochyby, by mohla negativně ovlivnit volební výsledek (srov. stanovisko NS Cpjn 23/2016 ze dne 15. 2. 2017).

- B)** Měl by vyjít výhradně ze znaleckého posudku, neboť je to nejobektivnější důkaz o zdravotním stavu posuzované osoby. Naopak absence znaleckého posouzení vede zpravidla k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve věci omezení svéprávnosti. Rovněž v otázce posuzování případného omezení volebního práva je nejlepší postup přímo položit otázku znalci, zda má soud posuzované osobě volební právo omezit, protože primárně jde o odborné posouzení schopnosti člověka porozumět smyslu, účelu a důsledkům voleb (srov. nález ÚS sp. zn. IV. ÚS 3102/08 ze dne 12. 7. 2010).
- C)** Z rozsudku, jímž se omezuje svéprávnost člověka, musí být zřejmý hodnotící úsudek soudu, proč bylo nakonec přistoupeno k takovému omezení svéprávnosti; nestačí se proto v odůvodnění rozsudku omezit na popis zjištěných skutečností např. ze znaleckého posudku, ze svědecké výpovědi zaměstnankyně sociálního zařízení, ve kterém posuzovaný žije, či z jiných důkazních prostředků, a poté s odkazem na aplikované zákonné ustanovení bez dalšího uzavřít, že v daném případě byly splněny podmínky pro vydání takového rozhodnutí. Podle Nejvyššího soudu je příslušný soud v řízení o omezení svéprávnosti oprávněn rozhodnout i o tom, zda se posuzovaná osoba omezuje ve svéprávnosti k výkonu volebního práva; musí se tak však stát přímo výrokem rozhodnutí.
- D)** Při posuzování omezení svéprávnosti člověka jsou příslušné soudy povinny posoudit všechny argumenty a zjištěné okolnosti případu při respektu ke všem základním právům omezovaného jednotlivce, zejména je třeba respektovat jeho svobodnou vůli a participační práva. Moderní pohled na lidská práva úplně odsunul do pozadí snahu posuzovaného jednotlivce chránit. K rozhodování o volebním právu nejsou soudy v řízení o omezení svéprávnosti příslušné, protože je to veřejnoprávní oprávnění, o němž civilní soudy v řízení o omezení svéprávnosti nemají pravomoc rozhodovat.

ÚP32

Odvolací soud posuzuje odvolání žalovaného proti rozsudku pro uznání, jímž nalézací soud plně vyhověl návrhu žalobce, jednalo se o náhradu škody za neoprávněně odebranou elektřinu, která byla vypočtena podle vyhlášky č. 51/2006 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě.

Nalézací soud žalovanému doručil kvalifikovanou výzvu podle § 114b odst. 1 o. s. ř. a současně pozvánku na ústní jednání ve věci. Ve vyjádření, které žalovaný soudu poslal den poté, co obdržel kvalifikovanou výzvu, uvedl, že vše soudu vysvětlí na ústním jednání, na které byl pozván, že výše žalované částky je příliš vysoká a neodpovídá výši vzniklé škody a že se odvolává na svůj dopis, kde je vše vysvětleno a který poslal žalobci v reakci na předžalobní výzvu a který má žalobce k dispozici. (V tomto dopise bylo uvedeno, že zdaleka nemohlo na jeho odběrném místě dojít k tak vysokému odběru a že by se měl žalobce řídit vyčíslením částky, které bylo provedeno jako reálně vzniklá škoda v trestním řízení.) Dopis však nalézací soud nevyžádal ani od žalovaného, ani od žalobce. S poukazem na to, že reakce žalovaného na kvalifikovanou výzvu nebyla dostatečná a že dopis, na nějž se žalovaný odvolává, není obsahem spisu, soud dospěl k závěru, že nastala fikce uznání

nároku ve smyslu § 114b odst. 5 o. s. ř. a vydal tzv. kontumační rozsudek pro uznání. Při ústním jednání nalézací soud uvedl, že žalovaný dostatečně a včas nereagoval na kvalifikovanou výzvu, a proto vydal ve věci rozsudek pro uznání, ačkoli žalobce na jednání dopis, na nějž se ve svém vyjádření soudu odvolával, přinesl a chtěl ho soudu předložit. Rozsudek nalézací soud odůvodnil tím, že reakce žalobce na kvalifikovanou výzvu podle § 114b odst. 1 o. s. ř. sice jasně směřuje proti nároku, jenž je vůči němu uplatňován, avšak obsahuje procesní nedostatky a nenaplnuje tak kvalitativní požadavky stanovené v § 114b odst. 1 o. s. ř.

Žalobce ve svém odvolání upozornil na to, že očekával, že při jednání vše podrobněji vysvětlí, že ve své reakci na kvalifikovanou výzvu uvedl, že s výší částky nesouhlasí a jeho hlavní argument spočívá v tom, že žalovaná částka je výrazně vyšší než částka, která byla stanovena znalcem v trestním řízení proti jeho osobě jako cena skutečně odebrané energie. Nad to též poukazuje na to, že použití citované vyhlášky č. 51/2006 Sb. může být někdy v rozporu se zákonem, což konstatoval Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. Pl ÚS 29/14 z 1. 4. 2014. Odvolatel též poukázal na to, že není právně vzdělán a že nevěděl, jak moc je reakce na kvalifikovanou výzvu důležitá a jak má vlastně vypadat, a že by soud měl k tomu přihlídnout. A pokud by byl nalézacím soudem vyzván k doplnění argumentace, o níž si myslel, že ji soud považuje za dostatečnou, tak by vše včas učinil.

- A)** Odvolací soud měl zrušit rozsudek pro uznání, protože Ústavní soud opakovaně judikuje, že rozsudek pro uznání nesmí být vydán, pokud žalovaný není k žalobě lhostejný a obstrukčně pasivní, nezpůsobuje průtahy a se soudem komunikuje. V takovém případě musí obecné soudy přistoupit k vydání rozsudku pro uznání uvážlivě a restriktivně - viz např. nálezy IV.ÚS 1252/16 ze dne 6. 9. 2016 nebo nálezy I.ÚS 2693/16 ze dne 14. 2. 2017.
- B)** Odvolací soud měl zrušit rozsudek pro uznání, protože byl vydán na základě právního předpisu, o němž Ústavní soud uvedl, že by mohl být v rozporu se zákonem (usnesení sp. zn. Pl ÚS 29/14 z 1. 4. 2014), a rozsudek pro uznání je možno vydat jen tehdy, pokud má zákonný podklad.
- C)** Odvolací soud měl potvrdit rozhodnutí nalézacího soudu. Odvolatel nesplnil svou právní povinnost, kterou mu uložil soud. Pokud by mu odvolací soud vyhověl nebo ho v průběhu řízení vyzýval k doplnění vyjádření či tam citovaných dokumentů, byl by to zásah do základního práva žalobce dle čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, který stanoví, že jsou si účastníci řízení rovni.
- D)** Odvolací soud měl potvrdit rozhodnutí nalézacího soudu. Případné zrušující rozhodnutí odvolacího soudu v takto jasné situaci by vedlo jen ke zbytečnému prodlužování řízení, protože je zřejmé, že žalovaný skutečně žalobci dluží a že se snad dokonce dopustil trestně postižitelného jednání. Justiční ping-pong pak vede k prodlužování řízení, které je v rozporu s čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který stanoví, že soudní řízení musí být vedeno bez průtahů.

Řešení testu aplikace práva pro MS v Praze 11.5.2017

OP1

Správné řešení B)

Podle § 172 odst. 2 o. s. ř. platí, že platební rozkaz nelze vydat:

a) není-li znám pobyt žalovaného;

b) má-li být platební rozkaz doručen žalovanému do ciziny.

Ad A) Pro vydání platebního rozkazu, který soud k návrhu žalobce (ale i bez něj) vydat může, ale nemusí, není rozhodné, zda se domáhá žalobce zaplacení částky v cizí měně.

Soud může uložit žalovanému povinnost platit v cizí měně; dokonce na to výslovně pamatuje ustanovení § 155 odst. 2 o. s. ř.

Ad C) Hmotněprávní režim souzené věci není pro vydání platebního rozkazu rozhodný. Rozhodné je, zda je v žalobě uplatněno právo na zaplacení peněžitě částky a vyplývá-li uplatněné právo ze skutečností uvedených žalobcem v žalobě (§ 172 odst. 1 o. s. ř.).

Ad D) Ačkoliv musí soud v pracovněprávních sporech rozhodovat v senátu (§ 36a odst. 1 písm. a/ o. s. ř.), pro vydávání platebního rozkazu platí výjimka. Ustanovení § 172 odst. 1, věta třetí, o. s. ř. totiž říká, že při vydávání platebního rozkazu se „*ustanovení § 36a odst. 1 písm. a) nepoužije.*“

Je-li žalováno v pracovněprávním sporu o zaplacení peněžitě částky (typicky o dlužnou mzdu), pak lze vydat platební rozkaz, přestože jde jinak o senátní věc.

OP2

Správné řešení A)

Je-li totiž z chování žalovaného zřejmé, že „nepřebírá poštu“ na doručovací adrese, je vhodné nařídit jednání. Předvolání k tomuto jednání, které bude obsahovat poučení o následcích zmeškání prvního jednání, a které bude doručeno do vlastních rukou žalovaného nejméně 10 dnů předem, totiž lze doručit pomocí fikce podle § 49 odst. 4 o. s. ř. („náhradně“), tedy uložením, a je nepodstatné, zda si je žalovaný vyzvedne v úložní době či nikoliv.

Protože si neaktivní žalovaný nepřevzme předvolání, o jednání se zpravidla nedozví, nedostaví se k němu a soud může rozhodnout na návrh žalobce rozsudkem pro zmeškání (kontumačně), aby nedocházelo k průtahům a žalobce získal v rozumné době exekuční titul.

Ad B) Platební rozkaz lze sice v popsané situaci vydat, je však také nutné jej doručit do vlastních rukou, a zároveň je náhradní doručení podle § 173 odst. 1 o. s. ř. vyloučeno. Je-li žalovaný pasivní, nelze mu většinou platební rozkaz doručit zákonným způsobem, soud jej musí následně usnesením zrušit (§ 173 odst. 2 o. s. ř.) a nařídit jednání, čímž dojde ke zbytečnému prodloužení řízení.

Ad C) Také kvalifikovanou výzvu k vyjádření k žalobě podle § 114b odst. 1 o. s. ř. je třeba žalovanému, který nemá aktivovanou datovou schránku, doručit do vlastních rukou, s tím, že náhradní doručení je vyloučeno (§ 114b odst. 4 o. s. ř.). Nepřevzal-li žalovaný výzvu prostou, je zbytečné vydávat v této situaci výzvu kvalifikovanou a oddalovat konečné rozhodnutí.

Ad D) Rovněž předvolání k přípravnému jednání je třeba doručit žalovanému, který nemá aktivovanou datovou schránku, do vlastních rukou a náhradní doručení je vyloučeno (§ 114c odst. 2 o. s. ř.). Nedostaví-li se k přípravnému jednání bez řádné omluvy žalovaný, rozhoduje navíc soud rozsudkem pro uznání (§ 114c odst. 6 o. s. ř.), nikoliv rozsudkem pro zmeškání.

OP3

Správné řešení B)

Správná je odpověď B, neboť již za života žalobce zažalovaná pohledávka, která je vázána na jeho osobu, jeho smrtí nezaniká a stává se dle § 1475 odst. 3 o. z. součástí pozůstalosti, což vylučuje odpovědi C a D, přičemž po dobu řízení o pozůstalosti pohledávky zůstavitele vymáhá dle § 1677 odst. 1 a 1688 odst. 1 o. z. správce pozůstalosti a není zde žádný jiný důvod, pro který by soud měl vyčkávat rozhodnutí o dědictví, což vylučuje odpověď A.

OP4

Správné řešení A)

Správná je odpověď A, protože odvolání je přípustné [aplikace § 202 odst. 2 o. s. ř. je vyloučena, protože pro přípustnost odvolání není rozhodující výše plnění, o kterém bylo rozhodnuto odvoláním napadeným výrokem, ale výše plnění, o kterém bylo rozhodnuto (celým) napadeným rozsudkem; zde 20 403 Kč], což vylučuje odpovědi C a D za situace, kdy ze zadání jiný důvod pro odmítnutí odvolání neplyne (odvolání je včasné, podané osobou oprávněnou a projednatelné), a protože o zastavení odvolacího řízení pro nezaplacení soudního poplatku za odvolání rozhoduje podle § 9 odst. 1 za použití § 3 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb. soud I. stupně, což vylučuje odpověď B.

OP5

Správné řešení C)

Chovatel zvířete je povinen hradit škodu způsobenou zvířetem bez ohledu na porušení zákonné povinnosti a na zavinění (tzv. objektivní odpovědnost) podle § 2933 o. z. Protože mýval není domácím zvířetem, neuplatní se režim § 2934 o. z., zakládající možnost liberačního důvodu. Pan Machatý se tedy nemůže nijak zbavit své absolutně dané povinnosti hradit újmu způsobenou chovaným zvířetem.

OP6

Správné řešení C)

Jednání pana Machatého je vystupňovaným úmyslem, tzv. škodolibostí ve smyslu § 2969 odst. 2 o. z., neboť bylo vedeno snahou dotknout se pana Pecháčka, pro nějž věc jinak nevýznamné hodnoty představuje cennou vzpomínku na zemřelého přítele. Pan Pecháček má proto právo na náhradu škody na věci v ceně zvláštní obliby, kterou stanoví soud úvahou, nikoliv jen na náhradu ve výši obvyklé ceny zničené věci.

OP7

Správné řešení C)

A) není správná již proto, že pokud SJM zaniklo před 1. 1. 2014, provede se vypořádání podle zákona č. 40/1964 Sb. Dále také proto, že zápis práva do katastru nemovitostí je založen na vyvratitelné domněnce, takže v řízení o vypořádání SJM bylo možné posoudit, zda dům tvořil součást společného jmění, a to jako předběžnou otázku.

B) není správná; soud sice správně při vypořádání postupoval podle zákona č. 40/1964 Sb., ovšem posouzení, zda se stavba součástí pozemku stala, byl povinen učinit podle zákona č. 89/2012 Sb. a přechodných ustanovení k tomu se vztahujících (§ 3054 a násl.).

C) je správná varianta, neboť soud správně aplikoval zákon č. 40/1964 Sb. v ustanoveních o vypořádání SJM a správně i přechodná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. při posouzení, zda se stavba stala součástí pozemku a promítl tuto skutečnost z úřední povinnosti do výroku svého rozhodnutí.

D) není správná, neboť na vypořádání společných jmění zaniklých do 31. 12. 2013 se aplikují bez ohledu na dobu soudního rozhodování ustanovení zákona č. 40/1964 Sb. a správný není ani postup podle § 506 zákona č. 89/2012 Sb. o superficiální zásadě, neboť ten se použije až na stavby vybudované po 1. 1. 2014. Posouzení, zda se dříve vybudované stavby staly součástí pozemku či nikoliv, se provádí podle přechodných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. (§ 3054 a násl.).

OP8

Správné řešení D)

A) Není správná, v rámci sousedských práv mohou účastníci uzavřít dohodu, ve které si režim sousedských práv upraví; tato dohoda však bez dalšího nezavazuje právní nástupce. Závaznost pro právní nástupce je možná pouze za podmínek § 978 zákona č. 89/2012 Sb.

B) Není správná. Dohoda právního nástupce nezavazuje (nemá povahu smlouvy o zřízení věcného břemene) a navíc žalobce není povinen u žaloby ze sousedského práva uvádět konkrétní způsob, jakým má žalovaný dostát soudem uložené povinnosti.

C) Není správná. Jedná se o ochranu vlastnického práva formou negatorní sousedské žaloby, k jejímuž projednání je vždy dána pravomoc soudu.

D) Správná varianta, soud správně posoudil závaznost původní dohody, předpoklady pro vyhovění tzv. imisní žalobě (§ 1013 zákona č. 89/2012 Sb.) a správně formuloval výrok rozsudku i jeho odůvodnění.

OP9

Správné řešení D)

Správná odpověď je D), neboť v souladu s ustanovením § 2562 OZ příjemce zásilky ručí za pohledávky dopravce ze smlouvy o přepravě týkající se přepravy zásilky, která mu byla doručena. Pokud dopravci vznikla škoda v důsledku porušení povinnosti odesílatele informovat dopravce o povaze zásilky, škoda ve vymezené výši představuje pohledávku dopravce vzniklou z protiprávního jednání odesílatele, a nikoliv ze smlouvy o přepravě.

OP10

Správné řešení C)

Správná odpověď je C), neboť soud uložil povinnost žalobci složit zálohu na náklady důkazu podle § 141 odst. 1 o.s.ř., tento výdaj je nákladem řízení žalobce v souladu s ustanovením § 137 odst. 1 o.s.ř., a to pouze v části, ve které byla záloha užitá k úhradě svědečného. Žalobce pak má v souladu s ustanovením § 142 odst. 2 o.s.ř. nárok na náhradu nákladů řízení poměrně podle svého úspěchu ve věci, a tedy i poměrné náhrady nákladů představujících uhrazenou zálohu. O náhradě nákladů řízení soud rozhodne podle § 151 odst. 1 o.s.ř. v rozhodnutí, kterým se řízení končí.

KOR11

Správné řešení D)

Valná hromada neproběhla řádně. Valná hromada se podle § 184 odst. 1 a 2 z. o. k. svolává tak, že se společníkům alespoň 15 dní předem zašle pozvánka obsahující termín konání, pořad valné hromady a návrhy usnesení valné hromady. V § 184 odst. 3 z. o. k. je však umožněno vzdání se oprávnění na včasné a řádné svolání valné hromady. Toho všichni společníci využili. Společnost tudíž nepochybila, když společníky nijak neobeslala. Avšak v takovém případě platí § 185 z. o. k., podle něhož záležitosti neuvedené v pozvánce lze projednat jen tehdy, jsou-li přítomni a souhlasí-li s jejich projednáním všichni společníci. Jelikož společnost společníky nijak neobeslala, nerozeslala jim ani pozvánku, neexistuje žádná záležitost k projednání, která by v pozvánce byla uvedena. Proto smí být jakákoliv záležitost valnou hromadou projednána, jen jsou-li na valné hromadě přítomni všichni společníci a jen souhlasí-li s jejím projednáním všichni společníci. Jelikož nebyl na valné hromadě přítomen jeden ze společníků, valná hromada projednat žádnou záležitost a nemohla o ní ani rozhodnout.

KOR12

Správné řešení B)

Odvolání jednatele z funkce je dle § 45 odst. 4 první věta z. o. k. účinné dnem, k němuž o něm valná hromada rozhodla. Zápis v obchodním rejstříku má deklaratorní povahu a nemá vliv na účinky odvolání jednatele z funkce. Třetí osoby jsou však chráněny principem materiální publicity zápisu v obchodním rejstříku (§ 8 odst. 2 zákona o veřejných rejstřících), podle něhož skutečnosti zapsané v obchodním rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže obchodní společnost již se zápis týká, prokáže, že třetí osobě byly tyto skutečnosti známy dříve. I když byla smlouva uzavřena jménem společnosti osobou, která již nebyla jednatelem společnosti, bude jí společnost vázána, neboť třetí osoba jednala v důvěře v zápis v obchodní rejstřík a nevěděla o tom, že funkce jednatele zanikla v době před podpisem smlouvy. Skutečnost, že třetí osoba věděla nebo musela vědět o tom, že jednatel Jiří Starý byl odvolán z funkce před uskutečněním právního jednání, by musela prokázat společnost Alfa Beta, spol. s r. o.

INS13

Správné řešení D)

- A) Odpověď je **nesprávná**. U podnikající právnické osoby je vyloučeno řešení úpadku oddlužením a lhůta k přihlášení pohledávek tak činí 2 měsíce [§ 136 odst. 2 písm. d) ins. zák.]. Poslední den lhůty k podání přihlášky pohledávky tak připadl na 9. 3. 2017; prominutí zmeškání lhůty přitom není přípustné (§ 83 ins. zák.).
- B) Odpověď je **nesprávná**, neboť pohledávka z titulu smlouvy o zápůjčce není pohledávkou za majetkovou podstatou ani pohledávkou jí postavenou na roveň, a to ani v případě, že je věřitel zaměstnancem dlužníka (§ 168, 169 ins. zák. *a contrario*). Pohledávku proto nelze písemně uplatnit u insolvenčního správce postupem podle § 203 ins. zák.
- C) Odpověď je **nesprávná**, neboť pohledávka měla být uplatněna přihláškou pohledávky, a proto nemůže být uplatněna žalobou [§ 109 odst. 1 písm. a) ins. zák.].
- D) Odpověď je **správná**. Pohledávka měla být uplatněna přihláškou pohledávky ve lhůtě k přihlášení pohledávky; pokud se tak nestalo, není možné pohledávku v insolvenčním řízení uspokojit (§ 165 odst. 3, § 173 odst. 1 ins. zák.). Skutečnost, že věřitel pohledávky z titulu smlouvy o zápůjčce je shodou okolností zaměstnancem dlužníka, není v tomto ohledu rozhodná.

INS14

Správné řešení B)

Popření pohledávky dlužníkem nemá v případě řešení dlužníkovy úpadku konkursem vliv na její zjištění (§ 192 odst. 3 ins. zák.). Žalobu tak podává věřitel nevykonatelné pohledávky a žaloba se podává (toliko) vůči insolvenčnímu správci (§ 198 odst. 1 ins. zák.).

Nesprávné tak jsou odpovědi A), C) a D).

INS15

Správné řešení C)

- A) Odpověď je **nesprávná**, neboť po zahájení insolvenčního řízení nelze podávat toliko nové žaloby. Zákaz podávání nových žalob se navíc týká jen těch žalob, v nichž jde o pohledávky za dlužníkem, které mají být v insolvenčním řízení přihlášeny [§ 109 odst. 1 písm. a), § 141a ins. zák.]. V daném případě jde naopak o pohledávku dlužníka za třetí osobou.
- B) Odpověď je **nesprávná**, neboť usnesením o úpadku se přerušují toliko řízení o pohledávkách, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené [§ 140a odst. 1 ins. zák.]. V daném případě jde naopak o pohledávku dlužníka za třetí osobou.
- C) Odpověď je **správná**, neboť prohlášením konkursu se zásadně přerušují všechna soudní řízení, která se týkají majetkové podstaty a jejichž účastníkem je dlužník (§ 263 odst. 1 ins. zák.).
- D) Odpověď je **nesprávná**, neboť řízení je přerušeno prohlášením konkursu (§ 263 odst. 1 ins. zák.). Pokračovat v přerušovém řízení lze za podmínek uvedených v § 264 ins. zák.

TP16

Správné řešení B)

Poškozený je podle § 43 odst. 3 tr. řádu oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku obžalovanému za podmínek § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit v penězích škodu (ve výši 55. 000,- Kč z titulu doložené ztráty na výdělku po dobu trvání pracovní neschopnosti) nebo nemajetkovou újmu (z titulu prožitého pocitu bolesti dle znaleckého posudku vyčíslené v celkové výši 42.347,20 Kč), která byla poškozenému trestným činem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, pro který je řízení vedeno, způsobena. O obou těchto samostatných nárocích lze v rámci odsuzujícího rozsudku rozhodnout vedle sebe (každý musí mít zvláštní zákonné opodstatnění), tzn. že se jedná o vzájemně oddělitelné výroky (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 46/2013). Daný návrh je přitom třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením procesu dokazování (§ 206 odst. 2 tr. řádu), přičemž za situace, kdy se poškozený k hlavnímu líčení nedostaví, nicméně jeho návrh je již obsažen ve spise, předseda senátu tento návrh ze spisu přečte. Podle judikatury Nejvyššího soudu (R 5/2015) však lze výši požadované náhrady škody či nemajetkové újmy, která byla řádně a včas uplatněna, v průběhu dalšího řízení měnit, a to nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě u hlavního líčení, popř. v rámci veřejného zasedání o odvolání. Poškozený tedy může svůj nárok v průběhu řízení rozšířit (o náhradu nákladů ve výši 4.500,- Kč, které podle předložených daňových dokladů fakticky vynaložil v souvislosti s doplatky léků a rehabilitačních pomůcek, jež mu byly s ohledem na jeho zdravotní stav předepsány jeho ošetřujícím lékařem) a důkazně doložit, pokud byl jinak uplatněn řádně a včas, načež soud o takto rozšířeném nároku (na náhradu škody v celkové výši 59.500,- Kč a na náhradu nemajetkové újmy v celkové výši 42.347,20 Kč) rozhodne podle § 228 tr. řádu, popř. § 229 tr. řádu, pakliže měl obžalovaný s obhájcem možnost se k takovému rozšíření nároku vyjádřit a uplatnit proti němu námitky (je-li návrh zvyšován až v rámci odvolacího řízení, musí být odvolání podáno v neprospěch obžalovaného ohledně výroku o náhradě škody).

TP17

Správné řešení C)

Místo osobního výslechu svědka pana Stanislava lze v hlavním líčení podle § 211 odst. 1 tr. řádu přečíst protokol o jeho předchozí výpovědi učiněné ve fázi přípravného řízení, pakliže soud nepokládá osobní výslech této osoby za nutný a státní zástupce, jakož i oba obžalovaní (Karel a František) s tímto postupem souhlasí. Jestliže se obžalovaný František, který byl k hlavnímu líčení řádně předvolán, k tomuto jednání nedostavil, neboť se z něho předem písemně omluvil s tím, že současně požádal, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti, není souhlas jeho osoby s přečtením takového protokolu o výslechu svědka pana Stanislava třeba a postačí tak pouze výslovný souhlas přítomného státního zástupce a obžalovaného Karla (na tuto skutečnost musí být obžalovaný František v předvolání k hlavnímu líčení předem upozorněn). Právo udělit souhlas se čtením protokolu o výslechu svědka pana Stanislava podle § 211 odst. 1 tr. řádu přitom nikterak nepřechází na zvoleného obhájce nepřítomného obžalovaného Františka. Naproti tomu úřední záznam o podání vysvětlení paní Alexandrou pořízený podle § 158 odst. 6 tr. řádu ve fázi přípravného řízení lze podle § 211 odst. 6 tr. řádu v hlavním líčení číst jen se souhlasem státního zástupce a obou obžalovaných (tj. Karla i Františka), a to bez ohledu na skutečnost, zda se daného hlavního líčení osobně účastní (obžalovaný Karel) či jsou-li ve vztahu k některému z nich (obžalovanému Františkovi) splněny podmínky § 202 odst. 2 tr. řádu pro konání hlavního líčení v jeho nepřítomnosti. Ustanovení § 211 odst. 6 tr. řádu přitom

(na rozdíl od § 211 odst. 1, 5 tr. řádu, ke kterým je ve vztahu speciality) neobsahuje specifické podmínky pro provedení tohoto důkazu v podobě úředního záznamu o podání vysvětlení v řízení před soudem za situace, kdy se obžalovaný k hlavnímu líčení bez omluvy nedostaví, popř. se bez vážného důvodu vzdává z jednací síně, přičemž v tomto ohledu ani neobsahuje odkaz na obdobné užití odstavce 1 věty druhé a třetí, tak jako je tomu u odstavce 5 (podmínky pro čtení protokolu o výpovědi znalce nebo jeho písemného posudku v hlavním líčení), tzn. že souhlas státního zástupce a obžalovaného je tak obecným předpokladem k provedení tohoto důkazu, který musí být splněn vždy, a to předem (tj. před čtením tohoto úředního záznamu). Na tomto postupu nic nemění skutečnost, že paní Alexandra v mezidobí, tj. od podání vysvětlení v přípravném řízení do okamžiku konání hlavního líčení, zemřela.

TP18

Správné řešení C)

Podle komentáře citovaného výkladového stanoviska Nejvyššího soudu ČR, Vyks9/2003-III., *jsou-li pochybnosti o správnosti odborného vyjádření nebo je-li odborné vyjádření nejasné nebo neúplné, je nutné požádat zpracovatele odborného vyjádření o písemné nebo (po přiměřeném poučení podle § 105 tr. řádu) ústní vysvětlení. Ústní vysvětlení nemá povahu svědecké výpovědi. Kdyby to nevedlo k výsledku, vyžádá se odborné vyjádření od jiné osoby. Nevede-li ani uvedený postup k výsledku, zpravidla tím nastanou důvody pro přibrání znalce podle § 105 odst. 1 věty druhé tr. řádu.*

Ve světle citovaného stanoviska je zřejmé, že odborné vyjádření lze písemně i ústně zpracovatelem doplnit, což odpovídá i logice věci a zákonné úpravě, která takový postup nezapovídá – odpověď A) je proto chybná.

Zpracovatel odborného vyjádření není svědkem, neboť svými smysly nevnímal žádné informace podstatné ke zjištění skutkového stavu v dané věci, ale byl přibrán, aby pro účely trestního řízení zodpověděl odbornou otázku, obdobně jako je tomu u znalce – odpověď B) je proto chybná.

Zpracovatele odborného vyjádření není možno přibrat jako znalce a poté jej vyslechnout jako znalce k odstranění nejasností odborného vyjádření, když takový postup je vnitřně rozporný. Pokud by byl zpracovatel přibrán jako znalec „ad-hoc“ měl by ve věci podat znalecký posudek, nikoliv odstraňovat vady odborného vyjádření. Přibrání znalce ad-hoc v dané věci pak odporuje i § 24 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících, když existuje dostatečné množství zapsaných znalců z oboru toxikologie a zadání jednoduchého posudku zapsanému znalci by nebylo spojeno s velkými obtížemi a nepředstavovalo vyšší náklady. Nadto určení hranice alkoholu v krvi je tak jednoduchou odbornou otázkou, že je na místě ji řešit odborným vyjádřením a nikoliv zadáním znaleckého posudku – odpověď D) je proto chybná.

TP19

Správné řešení A)

Jednání popsaná pod body A, B a C naplňují tutéž skutkovou podstatu a zjevně jsou v blízké časové a místní souvislosti a neseny jedinou vůlí (opatřovat si soustavněji prostředky krádežemi vloupáním), ovšem jde o dvě samostatné krádeže (jednak pokračující pod body A a B a jednak pod bodem C), když doručení trestního příkazu dne 5. 11. 2016 pokračování přerušuje. Trestní příkaz nadto téhož dne nabyl právní moci, tudíž veškerá trestná činnost spáchaná po tomto datu (C a D) je ve vztahu k činnosti předcházející (A a B) recidivou a proto za ni musí být uložen samostatný trest. Jelikož je jednání A dílčím útokem pokračující

krádeže, tvořené útoky A a B, je nutno za tento čin uložit samostatný společný trest, když za dílčí útok B již byl pachatel pravomocně odsouzen (viz § 45 tr. zákoníku). Další trestný čin krádeže tvoří jednání popsané pod písmenem C, které se sbíhá s loupeží popsanou pod D, tedy je nutno uložit samostatný úhrnný trest za jednání C a D.

Trestná činnost popsaná pod C a D je recidivou k trestné činnosti popsané pod A a B, tudíž je vyloučeno ukládání jediného trestu za činy, které se vzájemně nesbíhají – odpověď B) je proto chybná.

Jednání pod body A a B je jediný pokračující trestný čin, dílčí útoky nejsou ve vztahu souběhu, nelze ukládat a ani upouštět od uložení souhrnného trestu, je třeba aplikovat ustanovení § 45 tr. zákoníku o společném trestu – odpověď C) je proto chybná.

Jednání za krádež popsanou pod bodem C a loupež popsanou pod D se sbíhá a o oba činy jsou projednávány v témže trestním řízení, proto je ukládán úhrnný (viz § 43 odst. 1 tr. zákoníku) a nikoliv souhrnný (viz § 45 odst. 2 tr. zákoníku) trest – odpověď D) je proto chybná.

TP20

Správné řešení D)

Pro znalost správné odpovědi a pochopení řešeného je nezbytná nejenom znalost pojmu „dozorový státní zástupce“ – viz zákon o státním zastupitelství a ustanovení § 174 trestního řádu, a dále ustanovení trestního řádu týkající se nařízení a konání hlavního líčení - § 198 odst. 2 tr. řádu a § 202 odst. 1 tr. řádu, ale zejména znalost důležitého podzákoného předpisu – vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, zejména jeho § 20.

Z textu § 20 tohoto jednacímho řádu výslovně plyne, že nebrání-li tomu důležité důvody (těmito by např. mohla být nemožnost konat hlavní líčení jindy z důvodu přetížení konkrétního senátu či běh vazební lhůty), pak předseda senátu či samosoudce přihlíží k požadavku dozorového státního zástupce na jeho osobní účast u hlavního líčení. Obdobné platí i pro obhájce.

Odpověď A) tak není správná, neboť jednak státní zástupce se k hlavnímu líčení nepředvolává, ale toliko se o něm vyrozumívá (§ 198 odst. 2 tr. řádu), a ustanovení § 202 odst. 1 tr. řádu sice říká, že u hlavního líčení je nezbytná přítomnost státního zástupce a nelze tak bez něj hlavní líčení konat, nicméně nejde v tomto případě o dozorového státního zástupce, ale o kteréhokoliv státního zástupce působícího u věcně a místně příslušného státního zastupitelství – právní řád ČR nezná pojem zákonného státního zástupce ve smyslu zákonného soudce. Nesprávnost odpovědí B) a C) pak je zřejmá ze správné odpovědi D) – tedy tato procesní situace má své možné řešení, spočívající nikoliv ovšem v povinnosti předsedy senátu žádosti dozorového státního zástupce vyhovět.

TP21

Správné řešení C)

Pro znalost správné odpovědi je nutné znát rozdíl mezi soudem, který ve věci bude činný po podání obžaloby a jehož příslušnost je určena obecně ustanoveními §§ 16 a 17 trestního řádu (věcná příslušnost) a § 18 trestního řádu (místní příslušnost) a mezi soudem, který je ve věci činný pro úkony v přípravném řízení a který je určený § 26 trestního řádu. Odpověď A) je tedy zcela vyloučena.

Dále je pro zodpovězení otázky třeba znát aktuální (a v odborné veřejnosti všeobecně známý) náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 4/14 ze dne 19.4.2016, který nově upravil výklad ustanovení § 26 trestního řádu, zejména pro trestní věci dozorované krajskými a vrchními státními zastupitelstvími. Dosavadní výklad a praxe byla taková, že krajské a vrchní státní zastupitelství podávaly návrhy v přípravném řízení prakticky u kteréhokoliv okresního soudu v místě svého obvodu (odpověď D), velmi často pak u okresního soudu v místě svého sídla (např. KSZ Ostrava Okresnímu soudu v Ostravě ap. – odpověď B), ale po tomto rozhodnutí Ústavního soudu je určena věcná příslušnost soudu pro přípravné řízení nadále dle § 26 trestního řádu (tedy věcně příslušný je okresní soud), ale místní příslušnost je třeba určit dle pravidel stanovených v § 18 trestního řádu, tedy nejčastěji místem spáchání trestné činnosti, v tomto případě tedy návrh podá státní zástupce krajského státního zastupitelství okresnímu soudu s takto určenou místní příslušností (odpověď C).

TP22

Správné řešení D)

Pavel jako pracovník bezpečnostní agentury, která má zajistit bezpečný převoz peněz z cestovní kanceláře do centrály bezpečnostní agentury, přijel do kanceláře. Zde mu Radka předala z trezoru veškeré bezpečnostní obaly s penězi, mylně se domnívala, že jich předává 10, jak bylo uvedeno na dodacím listu, který sama vyplňovala, ač jich ve skutečnosti předala 11, neboť jeden obal opomněla na dodací list ve shonu pracovního vytížení zaznamenat. Pavel pak využil omylu Radky, která mu nevědomky předala o jeden obal navíc, tento obal i s penězi si ponechal, čímž zároveň obohatil sebe a na cizím majetku cestovní kanceláře tak způsobil škodu větší. Větší škodou se rozumí škoda ve výši nejméně 50.000,- Kč ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku, Pavel způsobil škodu ve výši 85.000,- Kč. Naplnil tak kvalifikační okolnost uvedenou v § 209 odst. 3 tr. zákoníku. Pavel zároveň jednal jako osoba, která má jako pracovník bezpečnostní agentury zabývající se bezpečným převozem peněz poškozené cestovní kanceláře zvláštní povinnost hájit zájmy poškozené, on naopak možnosti přístupu k penězům zneužil, nesplnil svou smluvní povinnost, která mu zaměstnavatelem byla uložena, na obal neupozornil a ponechal si jej pro svou potřebu. Naplnil tak i kvalifikační okolnost uvedenou v § 209 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku.

Pavel si přitom byl dobře vědom toho, kolik peněz je uloženo v obálce, která byla průhledná a částka byla napsána na kontrolním útržku. Pavel jednal s úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, úmysl přímý se vztahoval jak na znaky základní skutkové podstaty, tak i na kvalifikační okolnosti. Pavel se chtěl obohatit na úkor cestovní kanceláře, byl přesvědčen, že se na to nepříjde, protože na dodacím listě bylo chybně uvedeno jen 10 obalů, peníze chtěl využít pro svoji potřebu.

TP23

Správné řešení D)

Samotné uplatnění nároku na náhradu škody, která byla způsobena trestným činem, v občanskoprávním řízení nebrání uplatnění stejného nároku v adhezním řízení (neplatí v něm překážka tzv. litispendence). Pokud však soud po přednesení obžaloby zjistí, že již bylo vydáno o tomto nároku rozhodnutí, byť nepravomocné, potom rozhodne, že poškozený již nemůže uplatňovat nárok na náhradu škody podle § 206 odst. 3, odst. 4 tr. řádu – viz č. 18/2004 Sb. rozh. tr. Soud tedy nejenže nemá poškozenému přiznat právo na náhradu škody, nemá jej ani odkazovat na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 tr. řádu, nemá totiž vůbec věcně o nároku na náhradu škody v trestním řízení rozhodovat. Pokud by poškozený po poučení neupustil od svého návrhu, aby mu byla přiznána

v trestním řízení náhrada škody, soud usnesením vysloví, že poškozený svůj návrh na náhradu škody v trestním řízení dále uplatnit nemůže – analogie postupu podle § 44 odst. 3, § 206 odst. 4 tr. řádu (č. II/1962 Sb. rozh. tr.). V adhezním řízení tak platí překážka věci rozsouzené (rei iudicatae), byť jen nepravomocně.

TP24

Správné řešení B)

Pokud soud uznal oprávněnost označení obžalovaného za „spolupracujícího obviněného“, uzná jej vinným a upustí od jeho potrestání, případně upustí od potrestání s dohledem (§ 46 odst. 2 trestního zákoníku), nebo mu uloží trest pod spodní hranicí trestní sazby, přičemž není vázán omezením § 58 odst. 3 trestního zákoníku (viz. § 58 odst. 4 trestního zákoníku). Odpověď ad A) je nesprávná, neboť pro zvýšení trestní sazby o 1/3 a uložení trestu v horní polovině sazby takto stanovené ve smyslu § 108 odst. 1 trestního zákoníku zde není prostor, neboť soud by při takovém ukládání trestu nemohl obviněného označit za spolupracujícího. Stejně tak jsou nesprávné odpovědi ad C) a D), neboť podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 307 trestního řádu ani uzavření dohody o vině a trestu podle § 175a není přípustné, protože obviněný je stíhán pro zvláště závažné zločiny.

TP25

Správné řešení C)

Informaci o zjišťování údajů o telekomunikačním provozu podává osobě, které se příkaz týkal, ten orgán činný v trestním řízení, jehož rozhodnutím věc skončila, v tomto případě tedy policejní orgán, jenž věc svým usnesením odložil. Informaci však podle ustanovení § 88a odst. 2 in fine trestního řádu podá až po uplynutí lhůty, kterou má státní zástupce podle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu na přezkoumání a zrušení rozhodnutí policejního orgánu (v případě usnesení o odložení věci 30 dnů od doručení). Odpověď ad A) je nesprávná, protože by policejní orgán informaci poskytl bezodkladně po právní moci usnesení o odložení věci a pokud by státní zástupce až následně využil oprávnění dle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu, hrozilo by zmaření účelu trestního řízení. Odpovědi ad B) a D) jsou nesprávné, protože orgánem, jehož rozhodnutím byla věc skončena, byl policejní orgán, takže dozorový státní zástupce ani soudce, jenž vydal příslušný příkaz, nejsou věcně příslušnými k podání informace podle § 88a odst. 2 trestního řádu.

SPR26

Správné řešení D)

Jakkoli v obecné rovině platí kasační charakter správního soudnictví, který se projevuje mj. tím, že nelze napadená správní rozhodnutí měnit, toto neplatí v případě, že soud rozhoduje o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt; v takovém případě soud může přistoupit k moderaci trestu – zde: uložené pokuty, jsou-li splněny předpoklady dané v § 78 odst. 2 s. ř. s. Odpověď ad (A) tedy není správná a správné nejsou ani odpovědi ad (B) a (C). Předpokladem moderace ze strany správního soudu totiž není jakýkoli návrh žalobce; musí se jednat o návrh včasný, uplatněný v žalobě popř. postačí, pokud je včas v žalobní lhůtě uplatněna námitka (žalobní bod) zpochybňující výši uložené sankce, jak judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 11. 2005, č. j. 1 As 30/2004 – 82.

Jinými slovy, návrh na změnu žalobního petitu v podobě doplnění (in eventum) návrhu na moderaci je možný i během jednání, po uplynutí lhůty pro podání žaloby; to ovšem platí pouze za předpokladu, že jde o návrh založený na žalobních bodech uplatněných v zákonné dvouměsíční lhůtě, v nichž žalobce musí výslovně napadat nepřiměřenost trestu (pokuty). Správnou odpovědí je tudíž odpověď ad (D).

SPR27

Správné řešení A)

Rozhodnutí o nařízení daňové exekuce je správním rozhodnutím, které je pod přezkumem správních soudů, i když před podáním žaloby žalobce – daňový subjekt neuplatnil námitku, neboť tato není řádným opravným prostředkem – k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015 – 32, publ. pod č. 3381/2016 Sb. NSS. Odpověď ad (D) tak nemůže být správná. A správné nejsou ani odpovědi ad (B) a (C); žaloba proti exekučnímu příkazu správce daně není vybavena ex lege odkladným účinkem a skutečnost, že žalobě lze odkladný účinek přiznat neznamená, že by byl návrh na vydání předběžného opatření nepřijatelný. V případě institutu předběžného opatření jde o nástroj umožňující jemnější a cílenější zatímní úpravu poměrů účastníků podle potřeb konkrétní věci, a to – po novele s. ř. s. provedené zákonem č. 303/2011 Sb. (s účinností od 1. 1. 2012) – i v případech, kdy je možno přiznat žalobě odkladný účinek. Jedinou správnou odpovědí je proto odpověď ad (A).

SPR28

Správné řešení C)

Jediné správní řešení z nabízených je varianta C). Zákon o zaměstnanosti skutečně výslovně nestanoví, že by správní orgán měl přihlížet k tomu, zda uložená sankce může mít likvidační charakter. Jak však vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, jsou správní orgány povinny za takové situace k dané skutečnosti přihlížet, resp. v řízení provést adekvátní procesní kroky. Viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, publikované pod č. 2092/2010 Sb. NSS: „[s]právní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. [...] Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem“. Z toho důvodu nemůže být správné řešení B). Řešení A) je pak nesprávné již proto, že uplatnění moderačního práva soudu je dle § 78 odst. 2 s. ř. s. podmíněno návrhem žalobce. Řešení D) je rovněž nesprávné, neboť neuplatnění návrhu na moderaci sankce nijak nesouvisí s otázkou (ne)přípustnosti žaloby.

SPR29

Správné řešení D)

Jediné správní řešení představuje v dané situaci možnost D). Z ustálené judikatury správních soudů se podává, že za popsaného stavu relevantní části správního spisu, včetně důkazů, žalobci z hlediska svého obsahu nebyly neznámé – striktní nedodržení formálních procesních pravidel při provádění dokazování ve vztahu k žalobci neznamenal ztížení možnosti jeho účinné obrany a nemá za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (žalobce neutrpěl procesním pochybením správního orgánu takovou újmu, jež by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí) – k tomu např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53, a ze dne 10. 7. 2014, č. j. 6 As 81/2014-65, či ze dne 13. 3. 2013, č. j. 1 As 157/2012-40. Varianta A) je tak v důsledku správnosti možnosti D) vyloučena, neboť by byla pouze projevem nadměrně přísného lpění na dodržení formálních procesních pravidel. Řešení B) je nesprávné mj. proto, že proti procesnímu pochybení správního orgánu je možné se bránit „klasickým“ způsobem, tedy žalobou proti samotnému rozhodnutí ve věci samé. Varianta C) je nesprávná jednak pro judikaturní dovození správnosti řešení D), jednak proto, že v dané věci by šlo o zopakování prakticky všech důkazů, přičemž důkazní aktivita soudu by neměla být při jeho přezkumné činnosti činností dominantní, a to právě proto, že pak už by soud nahrazoval dokazování v řízení před správními orgány.

ÚP30

Správné řešení C)

ÚP31

Správné řešení C)

Vychází ze stanoviska Nejvyššího soudu Cpjn 23/2016 a publikovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 5434/2016. Ústavní soud se tímto tématem (omezování svéprávnosti a přístup k němu ani rozhodování o výkonu volebního práva v řízení o omezení svéprávnosti) zatím na půdorysu nového občanského zákoníku nezabýval.

V bodě A je zásadní chyba v tom, že ve vyvažování práv a zájmů je jednoznačně upřednostněna jen stránka ochrany osoby i společnosti, nikoli respekt k jejím participačním právům a důstojnosti. I soudce pohybující se v jiné problematice (trestní řízení i posuzování duševní poruchy) si musí být vědom dvou hlavních pohledů na osobu s duševním či mentálním postižením a její jednání (ochrana té osoby, ochrana společnosti i respekt k důstojnosti omezované osoby a jejím participačním právům).

V bodě B je zásadní chyba v upřednostnění znaleckého posudku, který by měl nahrazovat soudcovské uvážení.

V bodě D je zase vyvážení práv jednotlivce a ochrany společnosti provedeno jednostranně a u volebního práva je zvolena varianta, která nebyla z řady přesvědčivých důvodů kolegiem NS přijata.

ÚP32

Správné řešení A)

Správná odpověď je A, za obdobných skutkových okolností rozhodl Ústavní soud nálezem sp. zn. IV.ÚS 1252/16 ze dne 6. 9. 2016 (soudce zpravodaj Jirsa) s tím závěrem: reakcí stěžovatele na kvalifikovanou výzvu soudu podle § 114b odst. 1 o. s. ř. bylo vyjádření, ve kterém jasným a srozumitelným způsobem prezentoval svůj nesouhlas s žalobou, označil ji za nepravdivou a navrhl její zamítnutí (byť jeho další postup v řízení nebyl zcela procesně odpovědný). V takovém případě nelze bez dalšího použít § 114b odst. 5 o. s. ř. a presumovat, že stěžovatel nárok uznal. Podle § 1 o. s. ř. náleží mezi základní principy civilního soudního řízení spravedlivá ochrana práv a oprávněných zájmů účastníků, jakož i výchova k zachování zákonů a k úctě k právům jiných [k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 26. 9. 1996, sp. zn. III. ÚS 176/96 (N 89/6 SbNU 151) nebo ze dne 1. 4. 2014 IV. ÚS 2503/13 (N 49/73 SbNU 29)]. Nalézací soud měl, v duchu tohoto principu, upozornit stěžovatele na to, že vyjádření je nedostatečné a že je nezbytné, aby jej doplnil, což však neučinil.